

CONCESSIÓ
DE LA
MEDALLA
I DE LA PLACA
NARCÍS
MONTURIOL
-2009-

Generalitat de Catalunya

Generalitat de Catalunya

© Generalitat de Catalunya
Departament d'Innovació, Universitats i Empresa

Tiratge: 500 exemplars

Disseny gràfic: Àlex Ferrer

1a. edició: març del 2010

Dipòsit legal: B.12521-2010

Fotocomposició i impressió: Arts Gràfiques Orient, S.A.

DEPARTAMENT ADJUNT
A LA PRESIDÈNCIA

DECRET 86/1982,

de 15 d'abril, pel qual es creen la Medalla i la Placa Narcís Monturiol al mèrit científic i tecnològic.

Amb la finalitat d'honorar les entitats o persones que s'hagin destacat marcadament pels serveis prestats a Catalunya per al progrés científic i tecnològic, cal instituir unes distincions que siguin atorgades per la Generalitat de Catalunya als qui en siguin creditors.

Per això, a proposta del Conseller Adjunt a la Presidència i d'acord amb el Consell Executiu,

DECRETO:

Article primer. – Es creen la Medalla i la Placa Narcís Monturiol al mèrit científic i tecnològic per distingir les persones físiques i jurídiques que, per llurs mèrits, hagin contribuït destacadament a l'aportació de Catalunya en els camps científic i tecnològic. La Medalla s'atorgarà a persones físiques i la Placa a persones jurídiques.

Article segon. – Aquestes condecoracions seran executades en argent i la Medalla tindrà una miniatura.

Article tercer. – La concessió d'ambdues condecoracions serà feta per Decret a proposta del President o d'un Conseller i per acord del Consell Executiu.

DISPOSICIONS FINALS

Primera. – Es faculta el Conseller Adjunt a la Presidència per dictar les disposicions adients per al desplegament d'aquest Decret.

Segona. – Aquest Decret entrarà en vigor el mateix dia de la seva publicació al *Diari Oficial de la Generalitat*.

Barcelona, 15 d'abril de 1982.

JORDI PUJOL
President de la Generalitat de
Catalunya

MIQUEL COLL I ALENTORN
Conseller Adjunt a la
Presidència

DECRET

196/2009, de 16 de desembre, de concessió de la Medalla i de la Placa Narcís Monturiol al mèrit científic i tecnològic a tretze personalitats i a tres entitats.

Mitjançant el Decret 86/1982, de 15 d'abril, es van crear la Medalla i la Placa Narcís Monturiol al mèrit científic i tecnològic per distingir les persones i entitats que, per llurs mèrits, hagin contribuït de manera destacada al desenvolupament de la ciència i la tecnologia a Catalunya.

Com que enguany és l'any Narcís Monturiol en commemoració del cent cinquantè aniversari de l'avarament de l'Ictineu, un dels primers submarins de la història, ideat per aquest científic català, la Generalitat de Catalunya considera oportú concedir aquests guardons.

Per tot això, a proposta del conseller d'Innovació, Universitats i Empresa i amb l'acord previ del Govern,

Decreto:

Article 1

Atorgar la Medalla Narcís Monturiol al mèrit científic i tecnològic a les persones següents:

María Ermitas Alcalde Pais

Catedràtica de Química Orgànica a la Facultat de Farmàcia de la Universitat de Barcelona. La seva investigació s'ha caracteritzat per l'estudi de nous sistemes moleculars en els àmbits de la química orgànica, la química supramolecular i la química terapèutica. La seva vinculació amb la indústria farmacèutica mitjançant projectes de transferència inclou el disseny i síntesi de compostos bioactius per al sistema nerviós.

Pedro Luís Alonso Fernández

Catedràtic de Salut Pública a la Universitat de Barcelona. Cap del Servei de Salut Internacional i Medicina Tropical de l'Hospital Clínic de Barcelona. Director del Centre de Recerca en Salut Internacional de Barcelona (CRESB). President de la Junta de Govern de la Fundació Manhiça/Centre d'Investigació en Salut de Manhiça (Moçambic). La seva carrera professional s'ha centrat en els grans problemes de salut global amb un marcat èmfasi en els països en vies de desenvolupament.

María Eugenia Aubet Semmler

Doctorada per la Universitat de Barcelona. Catedràtica de Prehistòria a la

Universitat Pompeu Fabra. El seu àmbit de recerca se centra en l'arqueologia del colonialisme fenici des de la perspectiva de l'explotació socioeconòmica, la seva estructura social i comercial i el context polític que va afavorir la seva expansió a Occident.

Albert Balcells i González

Catedràtic d'Història Contemporània a la Universitat Autònoma de Barcelona. Membre numerari de l'Institut d'Estudis Catalans. Fundador de la publicació *Catalan Historical Review*. Estudiós de la història social, política i cultural de la Catalunya contemporània, especialment el moviment obrer i el pensament i l'acció del catalanisme.

María Teresa Freixes Sanjuán

Catedràtica de Dret Constitucional i catedràtica Jean Monnet *ad personam* a la Universitat Autònoma de Barcelona. La seva tasca investigadora ha estat centrada en els drets fonamentals i la igualtat en el constitucionalisme multi-nivell (Unió Europea, estats membres, regions amb competències legislatives), formant part de xarxes d'excel·lència d'àmbit europeu i internacional.

Fausto García Hegardt

Doctor en Ciències Químiques per la Universitat de Saragossa. Catedràtic de Bioquímica i Biologia Molecular a la Facultat de Farmàcia de la Universitat de Barcelona. Ha estudiat el metabolisme del colesterol i la interacció entre l'obesitat i la diabetis de tipus 2.

Lluís Jofre i Roca

Doctor Enginyer en Telecomunicació. Catedràtic del Departament de Teoria del Senyal i Comunicacions a l'Escola d'Enginyeria de Telecomunicació de la Universitat Politècnica de Catalunya. El seu treball científic s'ha centrat en el disseny i la miniaturització d'antenes i sistemes radiants per a comunicacions mòbils, visualització electromagnètica i xarxes de sensors.

Conxita Mir Curcó

Catedràtica d'Història Contemporània a la Universitat de Lleida i membre de l'Institut d'Estudis Catalans. La seva tasca docent i les seves investigacions s'han centrat en la història política i social, en els àmbits de la sociologia electoral històrica, la violència repressiva i la memòria històrica.

Marissa Molinas de Ferrer

Catedràtica de Biologia Cel·lular a la Universitat de Girona. Ha treballat principalment en la biologia del suro. Lidera el grup de recerca Laboratori del Suro de la Universitat de Girona, que actualment centra la seva activitat en la genètica funcional i la regulació de la biosíntesi de la suberina.

Francesc Xavier Rius Ferrús

Doctor en Ciències Químiques per la Universitat de Barcelona. Catedràtic de Química Analítica a la Universitat Rovira i Virgili. És responsable del grup de recerca consolidat en quimiometria, qualimetria i nanosensors de la URV.

Anna Maria Serra i Tort

Catedràtica de Física Aplicada a la Universitat Politècnica de Catalunya. La seva recerca en el camp de la física de materials ha estat centrada en l'estudi dels defectes en l'estructura atòmica dels sòlids cristal·lins mitjançant la simulació per ordinador.

Joaquim Silvestre Benach

Llicenciat en Ciències Econòmiques per la Universitat de Barcelona. Doctor per la Universitat de Minnesota. Catedràtic d'Economia a la Universitat de Califòrnia, Davis. Ha treballat en el camp de la teoria econòmica i dels models matemàtics de l'economia i ha col·laborat amb la Universitat Autònoma de Barcelona i la Universitat Pompeu Fabra.

Lluís Torner i Sabata

Llicenciat en Ciències Físiques per la Universitat Autònoma de Barcelona. Doctor per la Universitat Politècnica de Catalunya. Catedràtic a la Universitat Politècnica de Catalunya. Director de l'Institut de Ciències Fotòniques (ICFO), és un dels investigadors capdavanters en l'estudi dels solitons òptics i de les seves aplicacions a les tecnologies de la informació.

Article 2

Atorgar la Placa Narcís Monturiol a les entitats següents:

Centre de Regulació Genòmica (CRG)

Creat l'any 2000 amb seu a Barcelona, és un centre de recerca biomèdica bàsica, que té per objectiu promoure una recerca d'excel·lència en els àmbits de la genòmica i la proteòmica. Actualment el CRG és un referent europeu i mundial en la seva especialitat.

Institut Català d'Investigació Química (ICIQ)

Situat a Tarragona, va ser creat l'any 2000 amb l'ambició de convertir-se en un referent per a la recerca en química dins l'espai europeu de recerca. Des d'aleshores, ha apostat per una política de transferència de coneixement i de col·laboració activa amb la indústria, i en aquest sentit cal destacar, entre d'altres, la creació de la unitat mixta Esteve-ICIQ i la plataforma tecnològica Crysforma.

Televisió de Catalunya SA pel programa *Quèquicom* del Canal 33

Després de més de quatre temporades d'emissió, aquest programa de Televisió de Catalunya és un exemple de servei públic de comunicació per la

seva tasca de divulgació de la ciència a un públic general amb l'objectiu de despertar la curiositat ciutadana i fer avançar la societat.

Barcelona, 16 de desembre de 2009

JOSÉ MONTILLA I AGUILERA
President de la Generalitat
de Catalunya

JOSEP HUGUET I BIOSCA
Conseller d'Innovació, Universitats i Empresa

MARÍA ERMITAS ALCALDE PAIS

Catedràtica de Química Orgànica a la Facultat de Farmàcia de la Universitat de Barcelona, la seva recerca s'ha caracteritzat per l'estudi de nous sistemes moleculars amb propietats específiques en l'àmbit de la química orgànica, la química supramolecular i la química terapèutica.

Actualment, les seves línies de treball a l'entorn de sistemes moleculars basats en sals d'imidazole són el reconeixement d'anions, fet que ha contribuït, de manera pionera, al disseny de receptors artificials d'anions i a l'estudi de diferents aspectes amb interès pràctic dels líquids iònics (*green solvents*). El caràcter interdisciplinari de la seva recerca estableix una clara interconnexió amb aplicacions com a sensors d'anions, transportadors d'anions, interruptors moleculars en nanociència i en l'àmbit de la química sostenible.

La seva trajectòria de col·laboració amb la indústria farmacèutica, mitjançant projectes de transferència, inclou el disseny i la síntesi de compostos bioactius per diferents dianes terapèutiques, especialment per al sistema nerviós central.

PEDRO LUÍS ALONSO FERNÁNDEZ

Catedràtic de Salut Pública a la Universitat de Barcelona, és cap del servei de Salut Internacional i Medicina Tropical de l'Hospital Clínic de Barcelona, director del Centre de Recerca en Salut Internacional de Barcelona (CRESIB) i president de la Junta de Govern de la Fundació Manhiça/Centre d'Investigació en Salut de Manhiça (Moçambic).

La seva recerca ha estat focalitzada a desenvolupar i avaluar noves mesures de control de les grans endèmies, especialment la malària i en particular aquelles eines que redueixin la morbiditat i la mortalitat en nens i dones embarassades. La seva contribució al desenvolupament de noves estratègies, com el tractament preventiu intermitent, assaigs clínics de nous fàrmacs per al tractament de la malària i, sobretot, el disseny i implementació del desenvolupament clínic de vacunes de malària, han estat algunes de les fites de la seva carrera, així com també els estudis sobre la utilització de mosquiteres impregnades d'insecticida.

El professor Alonso ha publicat més de 200 treballs originals en revistes internacionals, ha contribuït en l'elaboració de diversos llibres, ha impartit conferències als principals centres acadèmics del món i ha rebut diferents premis i distincions, com ara el premi Ciutat de Barcelona, el Bal·mis, el Joan Oró, la Gran Cruz de Sanidad i la Medalla d'Or de la Creu Roja, i més recentment, el Premi Internacional d'UNICEF a la seva trajectòria personal i el Premi Príncep d'Astúries a la Cooperació Internacional. El professor Alonso ha estat responsable en múltiples comitès nacionals i internacionals com ara la presidència del Comitè de Vacunes de Malària de l'Organització Mundial de la Salut fins al 2008.

MARÍA EUGENIA AUBET SEMMLER

Llicenciada en Història per la Universitat de Barcelona i doctorada per aquesta mateixa universitat, col·laborà durant el període 1972-1983 amb el Consejo Superior de Investigaciones Científicas (CSIC). Actualment és catedràtica de Prehistòria a la Universitat Pompeu Fabra.

Des de 1979 és membre permanent de l'Institut Arqueològic Alemany de Berlín i membre del Comitè Internacional d'Estudis Fenicis i Púnics a l'Accademia Nazionale dei Lincei, Roma. Ha estat vocal de la Comissió d'Història i Art del Programa Nacional de Promoción General del Conocimiento de l'Agencia Nacional de Evaluación y Prospectiva (ANEP) del Ministeri de Ciència i Innovació entre els anys 2004-2009. Ha obtingut la Distinció per a la Promoció de la Recerca Universitària de la Generalitat de Catalunya.

El seu àmbit de recerca se centra en l'arqueologia del colonialisme des de tres perspectives: l'impacte colonial sobre el món indígena d'Occident; la composició ètnica i social de les colònies fenícies establertes al sud d'Espanya i a Eivissa i la seva estratègia comercial i territorial. Actualment dirigeix les excavacions arqueològiques a la ciutat fenícia de Tir, al sud del Líban, que va ser responsable de la fundació de les colònies de Xipre, Cadis, Eivissa, Cartago i Malaka.

ALBERT BALCELLS I GONZÀLEZ

Catedràtic d'Història Contemporània a la Universitat Autònoma de Barcelona i membre numerari de l'Institut d'Estudis Catalans (IEC), va rebre la Creu de Sant Jordi el 1995 i abans se li havia concedit el Premi Ramon Fuster del Col·legi de Doctors i Llicenciats en Lletres i Ciències de Catalunya el 1992.

Ha realitzat una contribució molt destacada i pionera al coneixement de les relacions entre els moviments socials i el catalanisme polític, i també sobre la història de les institucions culturals i educatives, així com de la memòria històrica. És director fundador de la *Catalan Historical Review*, publicació de l'IEC.

Entre d'altres obres seves en l'àmbit de la recerca, destaquen *El problema agrari a Catalunya, la qüestió rabassaire* (1968, 1980, 1983); *Crisis económica y agitación social en Catalunya, 1930-1936* (1971); *Rafael Campalans, socialisme català* (1985); *Les eleccions generals a Catalunya de 1901 a 1923*, escrit amb Conxita Mir i Joan B. Culla (1982); *La Mancomunitat de Catalunya i l'autonomia*, escrit amb Enric Pujol i Jordi Sabater (1996) i *Història de l'Institut d'Estudis Catalans* en dos volums, amb l'ajuda d'Enric Pujol i Santiago Izquierdo (2002-2007).

En l'àmbit de la divulgació ha dirigit i és coautor de la *Història dels Països Catalans* (1980), *El pensament polític català des del segle XVIII a mitjan segle XX* (1988) i *Història de Catalunya* (2004, 2005, 2006, en català i castellà). Ha editat l'obra completa de Prat de la Riba amb Josep M. Ainaud (1998-2000), els escrits polítics de Nicolau d'Olwer (2007) i les cròniques polítiques per a l'estranger de Ferran Soldevila (2009), aquest darrer llibre realitzat amb Enric Pujol. El 2007 va rebre el premi Carles Rahola d'assaig pel llibre *Llocs de memòria dels catalans*.

MARÍA TERESA FREIXES SANJUÁN

Catedràtica de Dret Constitucional i catedràtica Jean Monnet *ad personam* a la Universitat Autònoma de Barcelona, la seva tasca investigadora ha estat centrada en els drets fonamentals i el gènere en el constitucionalisme multinivell (Unió Europea, estats membres, regions amb competències legislatives), i ha format part de xarxes d'excel·lència d'àmbit internacional i europeu.

El seu grup de recerca, *Dret Constitucional Europeu*, ha estat reconegut com a grup consolidat i finançat per la Generalitat de Catalunya. Ha dut a terme recerca, entre altres, per a la instauració de relacions entre els diferents nivells parlamentaris (Parlament Europeu, parlaments estatals, parlaments regionals amb competències legislatives), la protecció consular en els 27 estats membres de la Unió Europea, el procés de constitucionalització de la Unió Europea i les seves repercussions en el sistema jurídic dels estats membres, la implantació de l'avaluació de l'impacte de gènere en el procés legislatiu, els principis comuns en les eleccions del Parlament Europeu i el reforçament dels drets fonamentals i la perspectiva de gènere en les relacions exteriors de la Unió Europea, especialment en l'àmbit euromediterrani.

Fundadora i membre de diverses xarxes científiques europees, dirigeix el màster universitari *Law and Policies of the European Integration: European Constitutional Law and Multilevel*.

FAUSTO GARCIA HEGARDT

Doctor en Ciències Químiques per la Universitat de Saragossa i catedràtic de Bioquímica i Biologia Molecular a la Facultat de Farmàcia de la Universitat de Barcelona, actualment, després d'una estància sabàtica a la Universitat de Harvard, està estudiant la interacció entre l'obesitat i la diabetis de tipus 2. Recentment ha revertit l'obesitat i la diabetis tipus 2 en ratolins fets obesos per excés d'ingesta grassa, per la sobreexpressió del gen controlador de l'oxidació grassa, la carnitina palmitoil transferasa 1A. Hi ha una patent en curs d'elaboració.

Va realitzar estades postdoctorals a la Danmarks Tekniske Hojskole de Copenhaguen sota la direcció del professor Henrik Dam, premi Nobel de Medicina el 1943, i a Gesellschaft für Strahlen und Umweltforschung a Munic sota la direcció del professor Feodor Lynen, premi Nobel de Medicina al 1964, per investigar el metabolisme del colesterol, en el primer cas, com a integrant dels càlculs biliars i en el segon, en relació amb l'enzim HMG-CoA reductasa, regulador de la seva síntesi hepàtica. A Barcelona va continuar investigant el control de la biosíntesi del colesterol i les bases moleculars de diverses malalties rares en relació amb la síntesi de cossos cetònics.

Ha estat editor de la revista *Biochemical Journal* del Regne Unit, president de la Ponència de Bioquímica, Biologia Molecular i Cel·lular del Ministeri d'Educació i Ciència per a la concessió d'ajuts de recerca als científics espanyols. És soci d'honor de la Societat Espanyola de Bioquímica.

LLUÍS JOFRE I ROCA

Doctor Enginyer en Telecomunicació (1982), professor (1979), catedràtic (1989) al Departament de Teoria del Senyal i Comunicacions de l'Escola d'Enginyeria de Telecomunicació de la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC) i director d'AntennaLab, el seu treball científic s'ha centrat en el disseny i miniaturització d'antenes i sistemes radiants per a comunicacions mòbils, visualització electromagnètica i xarxes de sensors. Ha dirigit més d'una trentena de projectes nacionals i internacionals, i ha realitzat més de 150 publicacions en revistes especialitzades i llibres.

Ha estat professor visitant a l'École Supérieure d'Electricité a París (1981-1982), al Georgia Institute of Technology, Atlanta (1986-1987) i a la University of California, Irvine (2000-2001). En l'actualitat és coordinador del Programa Consolider 2008-2012 "Terasense" en el qual participen 16 grups de recerca.

Ha ocupat diferents càrrecs de responsabilitat: entre d'altres, ha estat director de l'Escola Tècnica Superior d'Enginyeria de Telecomunicació (1989-1994), vicerector de Política Acadèmica (1994-2000) de la UPC, director del Pla Estratègic per a la Societat de la Informació a Catalunya (1998-2000), director de la Fundació Catalana per a la Recerca (2002-2004), i des del 2003 és director de la Càtedra Telefónica-UPC en Societat de la Informació.

Membre de l'Institut d'Estudis Catalans, des del qual ha participat en l'elaboració del *Report de la recerca a Catalunya en l'àmbit de les tecnologies de la informació i les comunicacions* i des del 2008 és director del programa EnginyCAT, promogut per la Generalitat de Catalunya. Es també membre de diferents consells i institucions científics i organismes d'avaluació universitària estatals i internacionals.

CONXITA MIR CURCÓ

Doctora en Història per la Universitat Autònoma de Barcelona el 1982, ha estat professora de les universitats de Barcelona i Lleida, de la qual esdevingué, el 1999, catedràtica d'Història Contemporània. A la mateixa universitat ha estat directora de l'Institut de Ciències de l'Educació i, entre 1993 i 1998, va ser-ne vicerectora de Relacions Institucionals. Membre, entre d'altres institucions, de l'Institut d'Estudis Catalans i de la junta directiva de l'Asociación Española de Historia Contemporánea (Ahistcon), forma part, des del 2008 del Consell Assessor del Memorial Democràtic de la Generalitat de Catalunya.

L'any 1977 inicià les seves recerques en el camp de la sociologia electoral històrica, i els seus treballs van esdevenir un model de geografia electoral i d'història política de l'època de la Restauració Monàrquica i de la Segona República. Endinsada en l'estudi de la violència repressiva dels anys de franquisme, dirigí un grup de treball sobre l'actuació del Tribunal de Responsabilitats Polítiques a la província de Lleida. Aquesta recerca va ser pionera en relació amb les pràctiques repressives derivades de l'actuació d'aquesta jurisdicció especial.

En la mateixa línia, ha aprofundit en l'estudi dels primers anys de la dictadura franquista a partir de l'anàlisi de l'actuació de la justícia ordinària i militar, tot obtenint una radiografia innovadora de la vida quotidiana de postguerra recollida principalment en el seu llibre, *Vivir es Sobrevivir. Justicia, orden y marginación en la Cataluña rural de postguerra (1939-1951)* (2000). Destaca la seva participació en la creació de la xarxa d'Espais i Rutes de Memòria de Catalunya per part del Memorial Democràtic de la Generalitat de Catalunya, institució amb la qual col·labora assíduament des dels seus inicis.

MARISSA MOLINAS DE FERRER

Catedràtica de Biologia Cel·lular a la Universitat de Girona, després de llicenciar-se a Barcelona amb premi extraordinari, va obtenir una beca per estudiar fitopatologia al laboratori del Professor Goidanich a Bolonya. De tornada a la Universitat Barcelona es va incorporar a la càtedra de Fisiologia Vegetal del Dr. Caballero. Amb la creació de la Universitat Autònoma de Barcelona, va esdevenir-ne professora adjunta, i es va fer càrrec l'any 1974 de la docència de biologia al Col·legi Universitari de Girona, on ha exercit des d'aleshores de manera continuada.

Ha contribuït extensivament al coneixement de la biologia del suro. El grup de recerca que lidera, el Laboratori del Suro, ha desenvolupat un abordatge pluridisciplinar combinant ecofisiologia, anatomia i biologia molecular. Les aportacions principals del grup han estat l'estudi de les adaptacions xerofítiques com el lignotúber, el desenvolupament d'un mètode per a l'estudi dels anells del suro en relació amb el clima, l'estudi de la nutrició mitjançant l'anàlisi foliar i de virosta i l'estudi de l'anatomia del suro. La contribució més rellevant i en la qual ara se centra l'activitat del grup és l'estudi transcripcional del procés de suberificació. El Laboratori del Suro és reconegut com a grup de recerca consolidat per la Generalitat de Catalunya i pertany a la Red de Genòmica Forestal. Els darrers anys ha liderat projectes europeus i estatals. És autora i coautora de prop d'un centenar d'articles en revistes científiques i membre de la Institució Catalana d'Història Natural, de la Societat Catalana de Biologia i de les societats espanyoles de Ciències Forestals i de Biologia Cel·lular. També ha participat en la Comissió d'Avaluació de la Qualitat de l'Agència per a Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya (AQU).

FRANCESC XAVIER RIUS FERRÚS

Doctor en Ciències Químiques per la Universitat de Barcelona (1982) i catedràtic de Química Analítica de la Universitat Rovira i Virgili des de 1990, ha realitzat estades postdoctorals a la Universitat de Leeds a Anglaterra i a la Universitat Lliure de Brussel·les. És l'investigador responsable del grup de recerca consolidat per la Generalitat de Catalunya en quimiometria, qualimetria i nanosensors de la Universitat Rovira i Virgili.

Les seves contribucions més importants han estat desenvolupades en tres camps científics: la quimiometria, l'objectiu de la qual és extreure informació útil dels senyals instrumentals que s'obtenen de sistemes d'anàlisi química complexos; la qualimetria, l'objectiu de la qual és determinar correctament els paràmetres de qualitat bàsics dels resultats analítics com són la traçabilitat o la incertesa; i el desenvolupament de sensors químics que treuen profit de les noves propietats que ofereixen la nanociència i la nanotecnologia. Com a exemple, la transducció de senyals amb nanotubs de carboni permet desenvolupar sensors electroquímics miniaturitzats que mostren una resposta molt ràpida.

Fruit d'aquesta activitat de recerca són més de 150 articles científics en revistes especialitzades, la defensa de 18 tesis doctorals al grup, la participació en diversos projectes de recerca subvencionats per la Unió Europea, patents i nombrosos projectes de recerca i transferència de coneixements amb empreses, incloent-hi la creació de l'empresa de base tecnològica NT Sensors S.L.

ANNA MARIA SERRA I TORT

Catedràtica de Física Aplicada a la Universitat Politècnica de Catalunya, la seva recerca, centrada en la Física de Materials, ha donat lloc a més de 80 publicacions en revistes internacionals del més alt nivell en el seu camp.

Ha estat editora dels llibres *Intergranular and Interphase Boundaries in Materials i Elasticity to atomistics: predictive modelling of defect behavior*. És responsable del grup de recerca de simulació atòmica de sòlids dedicat a l'estudi dels defectes en l'estructura cristal·lina de metalls i aliatges. És experta en els mecanismes a escala atòmica lligats als processos de maclat i al dany per radiació. Ha estat investigadora responsable de més de 20 projectes nacionals i internacionals, cinc dels quals han estat finançats pels programes marc de la Unió Europea.

Actualment participa en el projecte europeu PERFORM60, que té per objectiu dissenyar un reactor nuclear virtual. Col·labora habitualment amb els grups de recerca *Materials Theory* de l'Oak Ridge National Laboratory als Estats Units i *Materials Modelling* de la Universitat de Liverpool al Regne Unit, on ha estat *Honorary Research Fellow*. És membre de diversos comitès científics internacionals i del grup *Fundamental Aspects of Radiation Damage*.

JOAQUIM SILVESTRE BENACH

Llicenciat en Ciències Econòmiques per la Universitat de Barcelona. Doctor per la Universitat de Minnesota. Catedràtic d'Economia a la Universitat de Califòrnia, Davis des de 1983, la major part de la seva recerca se situa en el camp de la teoria econòmica i dels models matemàtics de l'economia.

Inicialment, la seva recerca es va centrar en economies on les empreses tenen poder de mercat, àmbit en el qual va proposar models alternatius.

Un segon àmbit de la seva recerca ha estat la microeconomia del sector públic, en concret les decisions sobre el subministrament de béns públics i la distribució del seu cost, i l'anàlisi de les empreses de propietat pública i dels recursos comunals. En alguns d'aquests treballs ha col·laborat amb Andreu Mas-Colell i John Roemer.

En col·laboració amb Antoni Bosch-Domènech, ha estudiat experimentalment la presa de decisions sobre riscos econòmics, obtenint resultats que contradiuen les dues teories dominants, que són la hipòtesi de la utilitat esperada i la teoria de les perspectives de Kahneman i Tversky.

El tema que primordialment l'ocupa en aquests moments és l'estudi de l'equitat intergeneracional, particularment aplicada al canvi climàtic. En col·laboració amb John Roemer i Humberto Llavador, han arribat a la conclusió que és possible mantenir i augmentar el nivell de benestar de les generacions futures si es combinen polítiques de reducció d'emissions de gasos d'hivernacle amb inversions en educació i en ciència.

LLUÍS TORNER I SABATA

Llicenciat en Ciències Físiques per la Universitat Autònoma de Barcelona, doctor per la Universitat Politècnica de Catalunya i investigador postdoctoral i col·laborador a diferents universitats dels Estats Units d'Amèrica, actualment és catedràtic a la Universitat Politècnica de Catalunya i director fundador de l'Institut de Ciències Fotòniques (ICFO).

Va rebre la Distinció per a la Promoció de la Recerca Universitària de la Generalitat de Catalunya. És membre del *Board of directors de la Divisió de Quantum Electronics and Optics* de la Societat Europea de Física, membre del High-Level Group de la Plataforma Europea de Fotònica, i va ser nomenat un dels *fellows* més joves de l'Optical Society of America.

Ha dedicat la seva activitat acadèmica a la recerca de frontera en les ciències i tecnologies fotòniques. En aquest camp, és un dels investigadors capdavanters en l'estudi dels anomenats solitons òptics i de les seves aplicacions a tecnologies de la informació. Ha publicat nombrosos articles científics a revistes prestigioses i és un dels científics més citats del món en la seva especialitat.

En els darrers temps ha concentrat els seus esforços en la posada en marxa de l'ICFO i a convertir-lo en un centre de referència internacional. L'ICFO es dedica a diverses branques de la fotònica, amb especial interès a les aplicacions en biologia i medicina, tecnologies de la informació, nanotecnologies i energia. Aquest institut té un programa molt actiu de col·laboració empresarial.

És assessor de nombroses entitats públiques i privades d'Europa, Estats Units d'Amèrica, Canadà i Austràlia en perspectiva tecnològica i polítiques d'R+D+I.

CENTRE DE REGULACIÓ GENÒMICA (CRG)

Creat l'any 2000 amb seu a Barcelona, és un centre de recerca biomèdica bàsica, que té per objectiu promoure una recerca d'excel·lència en els àmbits de la genòmica i la proteòmica. Actualment el CRG és un referent europeu i mundial en la seva especialitat.

Algunes de les principals línies de recerca del CRG són: regulació gènica, epigenètica, desenvolupament, cèl·lules mare, diferenciació i reprogramació cel·lular, càncer, genòmica mèdica, malalties degeneratives, models murins de malalties, bioinformàtica, biologia de sistemes i biologia sintètica.

Actualment el CRG està format per 29 grups de recerca independents, organitzats en sis programes: Regulació Gènica, Diferenciació i Càncer, Gens i Malaltia, Biologia Cel·lular i Desenvolupament, Bioinformàtica i Genòmica i Biologia de Sistemes, que inclou la Unitat EMBL/CRG. A més, el personal investigador del CRG disposa de moderns serveis científics i tècnics.

El CRG també treballa per a formar joves científics mitjançant programes internacionals de doctorat i postdoctorat. Alhora, dedica especial atenció i esforç a activitats de divulgació científica i de transferència de tecnologia assumint la seva responsabilitat envers la societat.

INSTITUT CATALÀ D'INVESTIGACIÓ QUÍMICA (ICIQ)

L'Institut Català d'Investigació Química (ICIQ), situat a Tarragona, va ser creat l'any 2000 amb el propòsit de convertir aquesta institució en un referent per a la recerca en química dins l'espai europeu de recerca. Des de l'inici de la seva activitat de recerca l'any 2004, l'ICIQ ha tingut la missió de promoure una recerca de qualitat orientada a objectius i contribuir a l'augment de la competitivitat de la indústria química i farmacèutica del seu entorn.

A fi d'acomplir aquests dos objectius, l'ICIQ disposa actualment de divuit grups multidisciplinaris de recerca d'excel·lència i aposta per una política de col·laboració activa amb la indústria, impulsant la posada en marxa de projectes de recerca conjunts i, també, promovent la transferència de resultats a la indústria. Una bona prova d'això últim és la creació de la Unitat Mixta Esteve-ICIQ i de la plataforma tecnològica Crysforma a partir de coneixement generat a l'ICIQ.

L'ICIQ orienta la seva recerca cap a problemes químics rellevants des dels punts de vista científic i industrial, tenint molt en compte les implicacions socials i ambientals de la química i la seva indústria, i se centra en tres línies: la catàlisi, la nanociència i les energies renovables i la recerca mediambiental. Des de l'any 2004, l'ICIQ ha publicat prop de 500 articles, ha estat receptor de 9 projectes europeus (entre ells, tres European Research Council Grants i una Marie Curie Chair), i 6 grups de recerca tenen l'acreditació de grups de recerca consolidats.

PROGRAMA *QUÈQUICOM* DE TELEVISIÓ DE CATALUNYA

El programa de Televisió de Catalunya *Quèquicom* va començar les seves emissions el 15 de març de 2006 i, durant més de 4 temporades i després de més d'un centenar d'edicions, ha acostat la tecnologia, la ciència i els avenços tecnològics a la ciutadania, tot esperonant-ne la curiositat i la capacitat crítica per analitzar el nostre entorn.

Quèquicom té l'objectiu de posar a disposició de la societat els coneixements necessaris per entendre la natura i tots els aspectes científics i tècnics que expliquen el funcionament de la nostra societat. El programa ofereix reportatges a peu de camp sobre salut, natura, tecnologia o ciències bàsiques i demostracions i experiments a plató, sempre des d'una perspectiva de divulgació científica per a un públic general. Aquesta missió de servei públic, a més, contribueix a facilitar la comunicació entre els científics i la ciutadania, perquè els uns s'adonin de la importància d'explicar els seus avenços a la seva societat i els altres siguin conscients de la rellevància d'aquest sector estratègic per al progrés i la millora col·lectiva. Així, *Quèquicom* vol despertar la curiositat cap a la ciència com una manera d'interpretar la realitat i com a eina per viure millor.

MEDALLES “NARCÍS MONTURIOL”

Relació de persones guardonades 1982-2006

JOAQUIM AGULLÓ I BATLLE (1997)

Catedràtic d'Enginyeria Mecànica de la Universitat Politècnica de Catalunya i membre de la Reial Acadèmia de Ciències i Arts de Barcelona, així com de l'Institut d'Estudis Catalans. Per la seva tasca acadèmica, per les seves contribucions a la dinàmica i per l'activitat de recerca en l'àmbit de la mecànica i la vibroacústica.

JORDI AGUSTÍ I BALLESTER (2003)

Director de l'Institut de Paleontologia M. Crusafont de Sabadell. La seva activitat s'ha dirigit a la investigació dels micromamífers fòssils, en relació amb els processos evolutius i els canvis ambientals del passat; ha dirigit diversos projectes europeus i campanyes d'excavació en aquest camp. Ha publicat més d'un centenar d'articles a revistes internacionals, a més de diversos llibres.

RAMON AGUSTÍ I COMES (2001)

Catedràtic del Departament de Teoria del Senyal i Comunicacions de la Universitat Politècnica de Catalunya. Per ser pioner en la recerca en el camp de les Comunicacions Mòbils a Catalunya i a Espanya així com per les seves contribucions científiques amb repercussió internacional en aquest camp, i per la seva contribució a l'apropament entre la universitat i l'empresa, que ha donat fruit a molts projectes conjunts.

JOAN ALBAIGÉS I RIERA (1989)

Doctor en Ciències Químiques, per la seva valuosa tasca com a professor de Geoquímica Orgànica Ambiental i per la feina desenvolupada en diversos àmbits en el marc del Consell Superior d'Investigacions Científiques, i ben especialment com a director del Centre de Recerca i Desenvolupament, com també al si de prestigioses societats internacionals.

RAMON ALBAJES I GARCIA (2002)

Catedràtic d'entomologia agrícola de la Universitat de Lleida. Treballa en la investigació científica i l'aplicació del control biològic de plagues agrícoles i, en general, del control integrat. Com a investigador i formador d'investigadors sobre el tema, ha estat el creador, a Catalunya, d'un grup de recerca en aquesta matèria.

MARIÀ ALEMANY I LAMANA (2003)

Catedràtic de nutrició de la Universitat de Barcelona, per la seva tasca

docent a la Facultat de Biologia, l'activitat divulgadora de la nutrició i l'extensa producció científica, concretada en l'estudi dels processos metabòlics i la seva regulació, amb el descobriment de la oleoil-estrona i el seu paper en el control del pes corporal.

EDUARDO ALONSO I PÉREZ DE AGREDA (2000)

Catedràtic d'Enginyeria del Terreny de la Universitat Politècnica de Catalunya. Ha contribuït al desenvolupament de mètodes probabilistes en Geotècnia i a la Mecànica dels sòls no saturats. En ambdós casos, els models i els mètodes d'anàlisi proposats són una referència internacional en la matèria.

JOSEP AMAT I GIRBAU (1989)

Catedràtic de Tecnologia de Computadors, per la seva valuosa tasca docent realitzada al Departament d'Enginyeria de Sistemes, Automàtica i Informàtica, i per la seva àmplia tasca de recerca en el camp del tractament digital del senyal, la robòtica i la visió artificial.

JOSEP M. ANTÓ I BOQUÉ (1994)

Doctor en medicina. Investigador i cap del Departament d'Epidemiologia i Salut Pública de l'IMIM, per les seves aportacions científiques a l'epidemiologia i a la salut pública.

PERE ARÚS I GORINA (2003)

Doctor enginyer agrònom i investigador de l'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries (IRTA), per la seva contribució al coneixement del genoma de les plantes mitjançant l'estudi dels marcadors moleculars, com també per la tasca de col·laboració amb la indústria per a la introducció d'eines de genètica molecular en el procés de la millora dels conreus.

FRANCESC X. AVILÉS I PUIGVERT (2001)

Director de l'Institut de Biotecnologia i de Biomedicina (IBB) de la Universitat Autònoma de Barcelona i Catedràtic de Bioquímica i Biologia Molecular de la mateixa universitat. Per les seves contribucions científiques amb repercussió internacional en el camp de l'enginyeria de proteïnes, concretament en l'anàlisi de l'estructura i la funció, i en el redisseny de diverses proteases i inhibidors de proteases, algunes de les quals tenen gran importància biotecnològica i biomèdica. També, per la seva tasca en la refundació i potenciació de l'IBB.

LOLA BADIA I PÀMIES (2000)

Catedràtica de Filologia Catalana. Ha editat textos poètics catalans de tradició trobadoresca i ha treballat en la cultura literària

dels escriptors dels segles XIV i XV. La seva dedicació a la figura intel·lectual de Ramon Llull l'ha duta a investigar la primera prosa científica catalana. Porta vint-i-cinc anys de tasca docent i deu de gestió de la recerca universitària.

LINA BADIMON I MAESTRO (1993)

Investigadora del CSIC. Ex-directora de recerca del Mount Sinai Hospital de Nova York, per les seves aportacions científiques en el camp de la farmacologia cardiovascular.

JAUME BAGUÑÀ I MONJO (2000)

Catedràtic de Genètica de la Universitat Autònoma de Barcelona. Per impulsar la docència en biologia i genètica del desenvolupament a Catalunya, i per la seva tasca investigadora en els camps de la biologia i la genètica de la regeneració i en taxonomia i filogènia moleculars.

ÀNGEL BALLABRIGA I AGUADO (1991)

Professor emèrit de Pediatria de la Universitat Autònoma de Barcelona, per la seva activitat docent en el camp de la Pediatria, que li ha valgut el reconeixement internacional, per la seva activitat assistencial i per la seva valuosa contribució científica en el camp de les investigacions biomèdiques en l'àrea materno-infantil.

MANUEL BALLESTER I BOIX (1984)

Per la seva excepcional tasca investigadora, que ha obert i desenvolupat un nou camp de la química orgànica, el de la química dels clorurs de carboni, dins el qual s'han aconseguit diversos descobriments de gran relleu científic i teòric.

JAUME BARCELÓ I BUGEDA (1996)

Catedràtic del Departament d'Estadística i Investigació Operativa de la Universitat Politècnica de Catalunya. Per la seva tasca de recerca en models d'optimització per a problemes de transport i la seva contribució al desenvolupament de models de simulació de trànsit i de software per a la construcció i anàlisi d'aquests models i les seves aplicacions a la solució de problemes urbans i interurbans.

ALBERT BARELLA I MIRÓ (1983)

Per la seva tasca investigadora en tecnologia tèxtil, que ha donat lloc a la invenció d'aparells d'assaig i al desenvolupament de nous mètodes que li han fet guanyar prestigi internacional.

M. DOLORS BARÓ I MARINÉ (2005)

Catedràtica de física aplicada de la Universitat Autònoma de Barcelona. Cap del grup de física dels materials i directora científica del Servei de Microscòpia de la Universitat Autònoma de Barcelona. Per la seva tasca acadèmica i per les seves contribucions científiques amb repercussió internacional en diverses línies d'investigació sobre materials nanoestructurats amb possibles aplicacions funcionals.

CARME BATLLE I GALLART (2005)

Formada a l'escola de Jaume Vicens Vives de la Universitat de Barcelona. Ha desenvolupat la seva activitat, sempre dedicada a l'edat mitjana; primer als museus d'art de l'Ajuntament de Barcelona, i després al Departament d'Història Medieval de la Universitat de Barcelona. Especialitzada en l'estudi de nuclis urbans, en els temes de municipi i societat, ha estudiat principalment els casos de Barcelona i la Seu d'Urgell.

MARÍA PAZ BATTANER ARIAS (2006)

Catedràtica de llengua espanyola de la Universitat Pompeu Fabra. Ha desenvolupat principalment dues línies de recerca: la recerca en lèxic i en vocabulari castellà, amb l'objectiu de descriure, inventariar i resseguir les unitats lèxiques utilitzades en ambients especialitzats, com la política i els moviments socials del segle XIX, i la recerca sobre el coneixement del grau de competència escrita dels estudiants en el moment d'assolir l'ensenyament secundari. Experta en lexicografia, terreny d'observació lingüística privilegiada, ha consolidat aquesta línia de treball juntament amb la docència en traducció i el grup de recerca Infolex.

PILAR BAYER I ISANT (1997)

Catedràtica d'Àlgebra de la Universitat de Barcelona. Per la seva contribució als avenços científics de repercussió internacional, per la seva trajectòria docent, i per la seva dedicació a la formació de personal investigador en el camp de l'Aritmètica.

MIGUEL BEATO DEL ROSAL (2006)

Professor emèrit de biologia molecular de la Universitat de Marburg (Alemanya), on dirigí l'Institut de Biologia Molecular i Investigació de Tumors. Ha treballat en la regulació de l'expressió gènica per hormones i ha contribuït a esclarir els mecanismes pels quals els receptors hormonals interaccionen amb l'ADN en cromatina i regulen la transcripció de gens diana. Actualment és director del Centre de Regulació

Genòmica i investigador i coordinador del Programa de Regulació Gènica. El 2005 va ser nomenat doctor honoris causa per la Universitat Pablo Olavide de Sevilla.

LLUÍS BEL I DÍAZ (1983)

Per la seva contribució a la física teòrica en el camp de la teoria de la relativitat general i de la dinàmica relativista predictiva.

LOURDES BENERÍA I FARRÉ (2002)

Llicenciada en Ciències Econòmiques per la Universitat de Barcelona i Doctora en Economia per la Columbia University, Nova York. Catedràtica a la Universitat de Cornell des del 1987, on ensenya cursos de desenvolupament econòmic, globalització i organitzacions internacionals. La seva investigació s'ha centrat sobre aquests temes i qüestions de gènere.

JOAN BERTRÁN I RUSCA (1995)

Catedràtic de Química Física de la Universitat Autònoma de Barcelona. Per la seva valuosa contribució al desenvolupament de la Química Teòrica a Catalunya, tant per la seva recerca personal, reconeguda internacionalment, com per la formació de noves generacions d'investigadors.

JOAN BLADÉ I PIQUÉ (1994)

Doctor en Ciències Químiques, per la seva tasca d'investigació, desenvolupament i innovació en diferents empreses, enllaçant el món de la recerca acadèmica amb el de la recerca industrial, en els àmbits de la química fina, farmàcia i biotecnologia.

PERE BOHIGAS I BALAGUER (1983)

Pels seus estudis i investigacions sobre els nostres manuscrits i miniaures i sobre bibliologia i història literària, per la seva tasca a la Biblioteca de Catalunya, a l'Escola de Bibliotecàries i a la Presidència de la Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans.

ORIOL BOHIGAS I GUARDIOLA (2005)

Arquitecte i urbanista. Fundador del Grup R. Catedràtic de Composició de l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona. És doctor honoris causa per la Universitat Tècnica de Darmstadt i per la Universitat Menéndez y Pelayo, i catedràtic emèrit per la Universitat Politècnica de Catalunya. Va ser delegat d'Urbanisme i regidor de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona. Ha rebut entre d'altres: la Medalla d'Or al Mèrit Artístic de la Ciutat de Barcelona, la Medalla d'Or de l'Arquitectura Espanyola i la Medalla d'Urbanisme de l'Académie d'Architecture de París.

ORIOI DE BOLÒS I CAPDEVILA (1982)

Per les seves aportacions fonamentals al coneixement de les comunitats i paisatges vegetals dels Països Catalans.

JOAN BORDAS I ORPINELL (1996)

Llicenciat en Física per la Universitat de Barcelona i doctor en Física per la Universitat de Cambridge. Per les seves contribucions al desenvolupament de la Radiació de la llum de Sincrotró a Europa i les seves aplicacions a la Física, la Química, la Ciència de Materials i la Biologia.

CARME BORRELL I THIÓ (2005)

Doctora en medicina (salut pública). La seva línia de recerca ha estat l'estudi de les desigualtats socials en salut i, sobretot, l'impacte de les desigualtats de classe social, de privació material i de gènere tant en els determinants de la salut, com en la salut percebuda, la morbiditat i la mortalitat.

FRANCESC XAVIER BOSCH I JOSE (2005)

Doctor en medicina, oncòleg i epidemiòleg. Pels treballs de recerca epidemiològica en les relacions entre infeccions virals i càncer, principalment en els virus de la família papil·loma i el càncer de coll de matriu.

FÀTIMA BOSCH I TUBERT (2001)

Catedràtica de Bioquímica i Biologia Molecular a la Universitat Autònoma de Barcelona i Directora en funcions del Centre de Biotecnologia Animal i Teràpia Gènica de la UAB. Per les seves contribucions científiques a l'estudi de la fisiopatologia de la diabetis mellitus en models animals transgènics i de la teràpia gènica per a aquesta malaltia, i per la seva trajectòria de promoció de la recerca en el camp de la transferència gènica.

MIQUEL BRUGUERA I CORTADA (2000)

Professor titular de Medicina de la Universitat de Barcelona i metge de l'Hospital Clínic de Barcelona. Per la seva tasca docent i de recerca en el camp de les malalties hepàtiques, particularment en el camp de l'hepatitis vírica, que ha contribuït a definir els patrons epidemiològics de la malaltia en el nostre país i a dissenyar els programes de prevenció.

PERE BRUNET I CROSA (1993)

Catedràtic de la Universitat Politècnica de Catalunya. Ex-viceactor de recerca de la Universitat Politècnica de Catalunya, per la seva contribució al desenvolupament del disseny geomètric assistit per ordinador (CAD-CAM).

ARTUR CABALLERO I LÓPEZ (1983)

Pels seus importants estudis sobre fisiologia vegetal i especialment sobre ritmes de creixença de les plantes herbàcies en condicions òptimes.

ROSA CABALLOL I LORENZO (1997)

Catedràtica de Química Física de la Universitat Rovira i Virgili. Per la seva tasca acadèmica en la Facultat de Química de Tarragona i pels seus treballs de recerca de desenvolupament metodològica i d'aplicació de la Química Quàntica.

M. TERESA CABRÉ I CASTELLVÍ (1996)

Catedràtica de Filologia Catalana de la Universitat Pompeu Fabra i membre de l'Institut d'Estudis Catalans. Per la seva tasca docent i investigadora a les Universitats de Barcelona i Pompeu Fabra i per la seva contribució al desenvolupament de la lingüística aplicada catalana, bàsicament la lexicologia, la lexicografia i la terminologia.

ANNA CABRÉ I PLA (1993)

Professora de la Universitat Autònoma de Barcelona. Directora de l'Institut d'Estudis Demogràfics, per la seva important tasca de recerca i formació d'especialistes en el camp de la demografia i, en particular, pels seus estudis sobre dinàmica demogràfica de Catalunya dels segles XIX i XX.

JORDI CAMÍ I MORELL (2000)

Catedràtic de Farmacologia de la Universitat Pompeu Fabra i director de l'Institut Municipal d'Investigació Mèdica de Barcelona. Per les seves contribucions científiques amb repercussió internacional en el camp de la farmacologia de les drogues d'abús i de la terapèutica dels drogo-dependents, i per la seva trajectòria de gestió i promoció de la recerca biomèdica a Catalunya.

FRANCESC CAMPS I DÍEZ (1997)

Professor d'Investigació del Consell Superior d'Investigacions Científiques en el Centre d'Investigació i Desenvolupament de Barcelona. Per la seva tasca de recerca en Química Orgànica, en especial en l'estudi d'insecticides biorracional, com ara hormones i feromones d'insectes i les seves aplicacions al control de plagues d'insectes d'importància econòmica i social.

RAMON CANAL I MASGORET (1995)

Catedràtic d'Astrofísica de la Universitat de Barcelona. Iniciador de l'Astrofísica a Catalunya. Per les seves investigacions sobre la

formació d'estels de neutrons, la física de les supernoves i l'evolució química de l'univers.

RAMON CARBÓ I CARRÉ (1993)

Catedràtic i director de l'Institut de Química Computacional de la Universitat de Girona, per la seva tasca docent i investigadora en el camp de la Química Computacional en la vessant de la química quàntica.

EUDALD CARBONELL I ROURA (2000)

Catedràtic de Prehistòria de la Universitat Rovira i Virgili, la seva tasca investigadora i la del seu equip han contribuït de forma qualitativa a fer arribar el coneixement dels nostres avantpassats més antics al conjunt de la societat, amb l'objectiu d'atorgar a la ciència i a la tècnica el seu veritable paper com a motors del desenvolupament humà.

ANGEL CARDAMA I AZNAR (1995)

Catedràtic de la Universitat Politècnica de Catalunya. Per la seva tasca investigadora centrada en l'anàlisi i estudi l'electromagnetisme i la seva aplicació en sistemes de telecomunicacions i radar.

MANUEL CARDONA I CASTRO (1982)

Pels seus estudis, essencialment experimentals, en el camp de la física de l'estat sòlid.

DAVID CARDÚS I PASQUAL (1984)

Per la seva aportació a la medicina moderna, especialment en els camps de la rehabilitació i de les condicions de vida de l'home a l'espai, i per l'aplicació de tècniques matemàtiques en la medicina.

JOSEP CARRERAS I BARNES (1991)

Catedràtic de Bioquímica i Biologia Molecular de la Facultat de Medicina de la Universitat de Barcelona, per la seva valuosa tasca docent, en la qual cal destacar la seva contribució als temes d'organització i estructura dels estudis relacionats amb les Ciències de la Salut i per la seva tasca científica centrada en l'estudi de l'enzimologia i regulació del metabolisme dels glúcids.

JAUME CASABÓ I GISPERT (1996)

Catedràtic de Química Inorgànica de la Universitat Autònoma de Barcelona i vicedirector de l'Institut de Ciència de Materials de Barcelo-

na (CSIC). Per la seva contribució a la Química de Coordinació dels compostos macrocíclics, i la seva aplicació al reconeixement molecular d'espècies catióniques.

MARIA CASADO I GONZÀLEZ (2006)

Doctora en dret i professora titular de filosofia del dret, moral i política a la Universitat de Barcelona. La seva pionera recerca en bioètica, emmarcada en el respecte als drets humans reconeguts internacionalment i no en cossos de creences, parteix de plantejaments pluridisciplinars i laics i és generalment acceptada en l'actualitat. Directora de l'Observatori de Bioètica i Dret del Parc Científic de la Universitat de Barcelona, coordinadora del grup de recerca consolidat Bioètica, Dret i Societat, de la Xarxa Bioètica i Drets Humans i de la Xarxa per a l'Ensenyament Conjunt de la Bioètica. Com a experta, treballa per a diversos comitès assessors d'ètica i forma part de comitès científics ad hoc estatals i estrangers.

ALÍCIA CASALS I GELPÍ (1998)

Catedràtica d'Arquitectura i Tecnologia de Computadors de la Universitat Politècnica de Catalunya. Per la seva tasca acadèmica i pels seus treballs de recerca en robòtica, especialment per la seva contribució en aplicacions mèdiques, tant en rehabilitació com en cirurgia, que han rebut un apreciable reconeixement internacional.

CREU CASAS I SICART (1983)

Per la seva aportació decisiva al desenvolupament dels estudis criptomàtics a Catalunya i per la seva obra briològica.

ENRIC CASASSAS I SIMÓ (1989)

Professor emèrit de la Universitat de Barcelona, on ha desenvolupat una tasca important com a catedràtic de Química analítica, per la seva valuosa tasca de recerca en el camp dels lligands orgànics, en el camp de la microanàlisi i de les tècniques electroanalítiques.

MANUEL CASTELLET I SOLANAS (1991)

Catedràtic de l'àrea de Geometria i Topologia de la Universitat Autònoma de Barcelona, per la seva tasca en el camp de la docència de les matemàtiques, pel seu interès en la divulgació dels principis matemàtics i per la seva valuosa tasca científica en les línies de la teoria de la localització, dels automorfismes de fibracions i dels espais nilpotents, i com a director del Centre de Recerca de Matemàtica de l'Institut d'Estudis Catalans.

JOSEP CASTELLS I GUARDIOLA (1989)

Catedràtic de Química Orgànica, per la seva tasca docent i científica, concretada en la introducció de la utilització en forma rutinària de les tècniques espectroscòpiques, i pel seu notable esforç en investigacions adreçades al disseny i utilització de polímers funcionalitzats, i per la comprensió dels mecanismes de reacció en general.

MANUEL CASTELLS I OLIVÁN (2002)

Professor de recerca a la Universitat Oberta de Catalunya. Ha estat catedràtic de Sociologia i catedràtic de Planificació urbana i regional a la Universitat de Califòrnia. Autor de 25 llibres acadèmics, incloent-hi la trilogia *La era de la informació: economía, sociedad y cultura*. Doctor honoris causa per diverses universitats d'arreu del món.

JOSEFINA CASTELLVÍ I PIULACHS (1995)

Professora d'Investigació del Consell Superior d'Investigacions Científiques. Per la seva contribució a la introducció de la recerca de la bacteriologia marina dins la investigació oceanogràfica i al desenvolupament de la recerca antàrtida.

RICARD CASTILLO I COFIÑO (1993)

Catedràtic emèrit d' Hemoteràpia de la Facultat de Medicina de la Universitat de Barcelona, pels seus treballs pioners en hemoteràpia i hemostàsia.

JOSEP CEGARRA I SÀNCHEZ (1991)

Professor emèrit de la Universitat Politècnica de Catalunya, per la seva valuosa tasca docent exercida a l'Escola Tècnica Superior d'Enginyers Industrials de Terrassa, i per la seva tasca científica duta a terme en el camp de la química tèxtil en el marc de l'Institut d'Investigació Tèxtil.

MARÍA DEL CARMEN CLAVER CABRERO (2006)

Doctora per la Universitat de Saragossa. Catedràtica de Química inorgànica a la Universitat Rovira i Virgili on va ser vicerectora. Des de 1978 desenvolupa la seva recerca sobre els compostos organometàl·lics i la catàlisi homogènia i dirigeix diversos projectes i contracte de recerca amb indústries. Ha publicat més de 200 articles científics i ha escrit i editat llibres sobre catàlisi. És investigadora reconeguda amb la distinció per a la promoció de la recerca universitària per la Generalitat de Catalunya. Des del 2006 dirigeix el centre d'innovació en catàlisi TecaT, centre que pertany a la Xarxa IT del CIDEM.

JOAN MARIA COMPTE I GUINOVART (1992)

Doctor Enginyer de Camins, Canals i Ports, pels seus estudis de regulació i aprofitament dels recursos hidràulics de Catalunya i pels estudis bàsics de planejament i programació de les obres del nou abastament d'aigua a Barcelona, com també pels seus treballs en l'organització i la planificació d'obres d'infraestructura viària.

LLUÍS CORNUDELLA I MIR (1986)

Doctor en Ciències Químiques, per la seva important contribució al coneixement de l'estructura i la funció de la cromatina i mecanismes de processament del missatge genètic.

JOSÉ COSTA I LÓPEZ (2005)

Catedràtic d'Enginyeria Química de la Universitat de Barcelona des de 1967. Ha contribuït al desenvolupament de l'enginyeria química a Catalunya. La seva tasca de recerca ha estat reconeguda internacionalment, en els camps de la transferència de matèria i de l'enginyeria de la reacció química.

JOSEP CUATRECASAS I ARUMÍ (1986)

Pels seus estudis sobre botànica tropical, especialment sobre la flora de Colòmbia i les plantes andines, i per la seva valuosa tasca de docència i com a conservador del Field Museum of Natural History of Chicago.

EMILIO CUSTODIO I GIMENA (1995)

Catedràtic d'Hidrologia subterrània (Enginyeria del Terreny) de la Universitat Politècnica de Catalunya. Per la seva recerca i estudis sobre els recursos d'aigua subterrània, amb èmfasi en aspectes hidrogeoquímics i la seva utilització i gestió i sobre la formació continuada d'experts a nivell internacional.

JOSEP MARIA DOMÈNECH I MATEU (1986)

Catedràtic d'Anatomia Humana, per la seva dedicació a la docència universitària i per la valuosa investigació de l'embriologia cardíaca i del sistema nerviós, principalment sobre la patogènesi de les cardiopaties congènites.

ALBERT DOU I MAS DE XEXÀS (2003)

Doctor Enginyer de Camins, catedràtic d'Anàlisi Matemàtica III (equacions diferencials) de la Universitat Complutense de Madrid i de la Universitat Autònoma de Barcelona, on va ser nomenat professor emèrit i va ensenyar història de les matemàtiques. Per la seva tasca renovadora de la docència i la recerca en l'àmbit de les equacions diferencials i pel seu caire formador i humanista.

EULÀLIA DURAN I GRAU (2005)

Catedràtica de Filologia Catalana de la Universitat de Barcelona (jubilada). Pels seus estudis innovadors sobre història i cultura catalanes de l'època del Renaixement i, en especial, per la direcció d'un inventari en curs del patrimoni escrit d'aquest període.

MERCÈ DURFORT I COLL (2001)

Catedràtica de Biologia Cel·lular de la Universitat de Barcelona. Per les seves aportacions en l'àmbit dels estudis ultraestructurals de la biologia de la reproducció d'invertebrats aquàtics i de les alteracions cel·lulars degudes al parasitisme en espècies de bivalves d'interès econòmic, així com per la seva dilatada trajectòria docent i la promoció que ha fet de les disciplines pròpies de l'àmbit de l'àrea de coneixement de la Biologia Cel·lular.

JOSEP EGOZCUE I CUIXART (1984)

Catedràtic de Biologia Cel·lular, per la seva tasca docent i com a investigador de diverses línies de recerca de notable impacte i importància, com ara aspectes cromosòmics i citològics de la reproducció, evolució cromosòmica, citogenètica del càncer, punts fràgils evolució-càncer, complexos sinaptonèmics i immunologia i contracepció.

FRANCESC ESPANYOL I COLL (1984)

Per la seva valuosa producció científica durant més de cinquanta anys, reflectida en els seus treballs d'investigació biospeleològics.

CLAUDI ESTEVA I FABREGAT (2002)

Catedràtic emèrit de la Universitat de Barcelona. Fundador del Departament d'Antropologia Cultural d'aquesta Universitat. Cal destacar les aportacions que ha fet als estudis sobre mestissatge, etnicitat, migració, bilingüisme i biculturalisme. És Malinowski Award, USA, i acadèmic de l'Academia Mexicana de Ciencias Antropológicas.

XAVIER ESTIVILL I PALLEJÀ (1995)

Doctor en Medicina i en Ciències i Cap del Servei de Genètica de l'Hospital Clínic i del Departament de Genètica Molecular de l'Institut de Recerca Oncològica. Per la seva important tasca de recerca en el camp de les malalties hereditàries i per la seva decisiva contribució al desenvolupament de la Genètica Mèdica i Molecular.

MARTA ESTRADA I MIYARES (1994)

Doctora en ciències biològiques, pel seu treball científic en el camp

de l'ecologia del fitoplàcton marí i per la seva contribució a la recerca oceanogràfica en el Mediterrani.

JOAN ESTRUCH I GIBERT (2006)

Doctor en Filosofia i Lletres per la Universitat de Barcelona. Ha estat professor ajudant a Lovaina i, des de 1971, és professor de sociologia a la Universitat Autònoma de Barcelona (agregat i catedràtic). Fundador i director, des del 1974, del centre ISOR, investigacions en Sociologia de la Religió, actualment adscrit a la Universitat Autònoma de Barcelona. Autor de nombroses publicacions, en català, anglès, francès i castellà, especialment en l'àmbit de la sociologia en la religió. Membre numerari de l'Institut d'Estudis Catalans.

ENRIQUE FERNÁNDEZ I SÁNCHEZ (1994)

Catedràtic de la Universitat Autònoma de Barcelona i director de l'Institut de Física d'Altes Energies, per les seves contribucions a la física de col·lisió electró-positró i per la seva tasca de desenvolupament de la física experimental d'altres energies a Catalunya.

GABRIEL FERRATÉ I PASCUAL (1989)

Catedràtic d'Automàtica, per la seva contribució a l'avenç científic en el camp de l'automàtica i de la informàtica, on s'ha especialitzat en l'estudi dels sistemes de regulació de trànsit mitjançant ordinador.

RAFAEL FERRÉ I MASIP (1996)

Doctor Enginyer Industrial, professor del Departament d'Enginyeria Mecànica de la Universitat Politècnica de Catalunya. Per la seva contribució a la docència, desenvolupament i difusió de Tecnologies Avançades de Producció i la seva eficaç gestió en la direcció del Centre CIM, laboratori de fabricació flexible de la UPC i de l'ICT.

ISIDRE FERRER I ABIZANDA (2003)

Doctor en Medicina, catedràtic d'Anatomia Patològica de la Universitat de Barcelona, director de l'Institut de Neuropatologia de l'Hospital Universitari de Bellvitge, consultor del Banc de Teixits Neurològics de la Universitat de Barcelona-Hospital Clínic i coordinador del Centre de Neurociències de Bellvitge.

RAMON FOLCH I GUILLÉN (1991)

Doctor en Biologia, per la seva tasca d'exercici professional en organismes tant nacionals com internacionals, per la seva valuosa tasca en activitats editorials i de comunicació relacionades amb la divulgació entre experts i població en general dels principis de respecte i foment de

la vida al nostre planeta, i per la seva contribució científica dirigida a la salvaguarda i protecció del medi natural.

JOSEP FONT I CIERCO (1998)

Catedràtic de Química Orgànica de la Universitat Autònoma de Barcelona. Per la seva tasca acadèmica i de gestió, lligada al desenvolupament d'aquesta Universitat, i els seus treballs de recerca en fotoquímica orgànica i en síntesi orgànica estereoselectiva de productes naturals, en especial en l'ús de derivats de carbohidrats com a sintons quirals.

JOSEP MARIA FONT I RIUS (1983)

Pels seus estudis sobre història del nostre dret públic i de les nostres institucions, la seva docència universitària i les seves investigacions sobre la nostra història del període comtal.

JORDI FONT I RODÓN (2003)

Doctor en Medicina i Psiquiatre, fundador de la Fundació Vidal i Barraquer, pel seu paper en el desenvolupament del concepte de salut mental que ha obert una nova dimensió en psiquiatria al nostre país, per la creació d'un model psicopatològic que abasta la realitat neurobiològica i la psicologia profunda i per les seves aportacions a l'antropologia psicològica de l'experiència religiosa.

JOSEP FONTANA I LÁZARO (2002)

Catedràtic de Patologia General i Propedèutica Clínica, per la seva valuosa tasca docent, per la feina realitzada en el camp de les edicions científiques, per la seva tasca assistencial com a cap del Servei de Medicina Interna de l'Hospital de Badalona Germans Trias i Pujol, i per la seva tasca investigadora en el camp de l'endocrinologia clínica.

MÀRIUS FOZ I SALA (1989)

Catedràtic de Patologia General i Propedèutica Clínica, per la seva valuosa tasca docent, per la feina realitzada en el camp de les edicions científiques, per la seva tasca assistencial com a cap del Servei de Medicina Interna de l'Hospital de Badalona Germans Trias i Pujol, i per la seva tasca investigadora en el camp de l'endocrinologia clínica.

AMADEU FOZ I TENA (1983)

Pels seus treballs en diversos camps de la Microbiologia i de la Parasitologia, i especialment pels dedicats a les infeccions urinàries i a la brucel·losi, matèria en la qual és expert a l'OMS.

ENRIC FREIXA I PEDRALS (1984)

Pels seus importants estudis i docència en matèria de càlcul i de motors tèrmics, i per la seva eficaç gestió a la presidència de la Reial Acadèmia de Ciències i Arts de Barcelona.

VALENTÍ FUSTER DE CARULLA (1993)

Director de la Unitat de Cardiologia del Massachusetts General Hospital (Boston), pels importants avenços que ha suposat la seva recerca en el coneixement de les malalties coronàries, amb especial atenció als processos d'arteriosclerosi i trombosi.

JAUME GÁLLEGO I BERENGUER (1995)

Catedràtic jubilat de Parasitologia de la Universitat de Barcelona. Per la seva meritòria tasca en la docència i investigació de la Parasitologia, especialment en el camp de les parasitosis autòctones, tant humanes com dels animals.

MARIA DOLORS GARCIA I RAMON (2003)

Catedràtica de Geografia de la Universitat Autònoma de Barcelona, per la seva tasca docent i investigadora en línies de recerca de notable impacte internacional, en particular en la introducció de la perspectiva de gènere en la geografia social i cultural. Ha treballat, especialment, sobre dona, agricultura i desenvolupament rural i sobre la història contextual de la geografia.

FRANCISCO GARCÍA-VALDECASAS SANTAMARÍA (1989)

Catedràtic jubilat de Farmacologia, per la seva valuosa tasca duta a terme durant més de quaranta anys al capdavant de la seva càtedra a la Facultat de Medicina de la Universitat de Barcelona, plasmada en la creació d'una escola els membres de la qual han estès el seu mestratge pels centres docents de diversos països, i en la realització d'una labor de recerca valorada internacionalment, de manera especial en el camp de la neuro-psicofarmacologia.

MIQUEL GASSIOT I MATAS (1993)

Catedràtic i director de l'Institut Químic de Sarrià, per la seva important tasca docent i de recerca en química analítica i, especialment, per la introducció de les tècniques cromatogràfiques en el camp de l'anàlisi orgànica.

JOSEP GIBERT I CLOLS (2005)

Investigador de l'Institut de Paleontologia Miquel Crusafont de Sabadell. Ha descobert importants jaciments amb presència humana a la regió d'Orce (Andalusia) i Cartagena (Múrcia), on ha dirigit les campanyes

d'excavació. Les seves recerques se centren a establir nous models de dispersió dels nostres avantpassats basats en els canvis culturals i ecològics. Ha estat pioner en l'aplicació de noves tecnologies a l'estudi dels fòssils humans.

SALVADOR GIL I VERNET (1986)

Catedràtic d'Anatomia i d'Urologia, per la seva important labor en el camp de la investigació anatòmica i clínica urogenital, que l'ha fet mereixedor d'un renom i projecció internacionals, i per l'estudi de les noves tècniques de tractament dels tumors prostàtics i d'altres patologies urogenitals.

JOSEP MARIA GIL-VERNET I VILA (1986)

Catedràtic d'Urologia, per les seves aportacions innovadores a les tècniques quirúrgiques renals, i per tal com és un dels pioners a l'Estat espanyol dels trasplantaments de ronyó i de pàncrees.

FRANCESC GIRAL I PRAT (1993)

Catedràtic de la Universitat Rovira i Virgili, per la seva tasca docent i científica centrada en l'estudi teòric i experimental dels fenòmens de transport en sistemes d'interès industrial o relacionats amb el medi ambient.

ERNEST GIRALT I LLEDÓ (1992)

Catedràtic de Química Orgànica de la Universitat de Barcelona, pels seus treballs de desenvolupament de noves metodologies per a la síntesi de pèptids i per la seva contribució a l'aplicació de la ressonància magnètica nuclear.

JOAN GIRBAU I BADÓ (1997)

Catedràtic del Departament de Matemàtiques de la Universitat Autònoma de Barcelona i membre de l'Institut d'Estudis Catalans. Per la seva tasca acadèmica, per les seves contribucions a la geometria i topologia i, en particular, a les varietats complexes i les foliacions holomorfes, i també per la seva activitat de promoció de la matemàtica.

RAMON GOMIS DE BARBARÀ (2001)

Endocrinòleg. Consultor senior al Servei d'Endocrinologia i Nutrició de l'Hospital Clínic de Barcelona. Professor de la Universitat de Barcelona. Per les seves contribucions científiques en el camp de la recerca clínica i bàsica en diabetis mellitus, en especial en l'estudi dels defectes metabòlics i moleculars de la cèl·lula b pancreàtica.

LLUÏSA GRÀCIA I SOLÉ (2006)

Doctora en Filologia Catalana per la Universitat Autònoma de Barcelona i professora titular de lingüística general a la Universitat de Girona. Les seves línies de recerca han estat, d'una banda, la sintaxi i la morfologia lèxica i, de l'altra, la tipologia lingüística i la comparació entre les llengües de les persones immigrants i el català. És responsable del Grup de Lèxic i Gramàtica i directora del Gabinet d'Assessorament Lingüístic per a la Immigració de la Universitat de Girona. Des de l'any 2001 també fa treballs de recerca aplicada i de transferència del coneixement relacionats amb les llengües de la immigració i que abracen des de l'ensenyament del català fins a vocabularis i guies de conversa mèdica.

JORDI GRAS I RIERA (1983)

Per la seva destacada dedicació a l'estudi de la bioquímica de les proteïnes i dels fenòmens de resposta immunològica de l'organisme.

ENRIC GRATACÓS I MASANELLA (1986)

Per la seva destacada dedicació a la investigació i a la tecnologia d'adobatges, per la seva important col·laboració dins el Servei Tècnic a la Indústria i per la seva tasca de docència en la formació del personal investigador de l'Associació de les Indústries del Cuir i Annexes (AICA).

JAUME GUÀRDIA I MASSÓ (1994)

Catedràtic de Medicina Interna de la Universitat Autònoma de Barcelona, per la seva contribució a l'estudi i la prevenció de la hepatitis viral i a la formació d'estudiants de medicina i internistes.

JOSEP GUARRO ARTIGAS (2001)

Catedràtic de Microbiologia de la Universitat Rovira i Virgili. Per la seva continuada tasca de recerca en micologia mèdica i formadora de micòlegs catalans, que ha convertit el seu laboratori de la Facultat de Medicina de Reus en un centre de referència a nivell mundial en l'estudi de fongs microscòpics patògens i ambientals.

RICARD GUERRERO I MORENO (2000)

Catedràtic de Microbiologia de Barcelona. Per la seva tasca investigadora, pionera en els camps de l'ecologia i l'ecogenètica bacterianes en el país, per haver difós diversos ecosistemes microbians de Catalunya com a models per a estudis internacionals, per l'enfocament multidisciplinari de la seva recerca, i per la seva trajectòria docent i de formació de personal investigador.

JOAN GUINOVART I CIRERA (1998)

Catedràtic de Bioquímica i Biologia Molecular de la Universitat de Barcelona. Per la seva tasca acadèmica i formativa, per les seves contribucions al metabolisme dels carbohidrats i a l'estudi de la diabetis, i també per l'activitat organitzativa i divulgativa en el camp de la bioquímica i biologia molecular.

FRANCESC GUIU I GIRALT (1995)

Emeritus Reader a la Universitat de Londres i doctor en Ciències Físiques a la Universitat de Barcelona. Per la seva reconeguda contribució científica i acadèmica al coneixement de la Ciència dels Materials i per la seva col·laboració amb científics i entitats del nostre país.

ENRIC HERRERO I PERPIÑAN (1996)

Catedràtic de Microbiologia de la Universitat de Lleida. Per la seva tasca acadèmica i els seus treballs de recerca sobre la biologia cel·lular i molecular dels llevats i el disseny d'eines per a l'anàlisi funcional dels gens dels mateixos.

JOAN JOFRE I TORROELLA (1997)

Catedràtic de Microbiologia de la Universitat de Barcelona. Per la seva tasca acadèmica i els seus treballs de recerca en el camp de la microbiologia de la contaminació d'aigües per microorganismes patògens i, en particular, pels estudis de la utilitat dels virus bacterians com a models del comportament d'aquells microorganismes.

DAVID JOU I MIRAVENT (1991)

Catedràtic de Física de la Matèria Condensada de la Universitat Autònoma de Barcelona, per la seva valuosa tasca de recerca dedicada a l'estudi de la termodinàmica de processos irreversibles i a la mecànica estadística de no-equilibri, i per la seva tasca docent i lligam entre l'activitat científica i el conreu dels principis humanístics de la nostra civilització.

FERRAN LAGUARTA I BERTRAN (2006)

Doctor en ciències físiques per la Universitat Autònoma de Barcelona. Catedràtic a la Universitat Politècnica de Catalunya. Va ser director del Departament d'Òptica i Optometria de la Universitat Politècnica de Catalunya i vicerector de Política Científica. Treballa al CD6, un Centre d'Innovació Tecnològica de la Xarxa IT. Autor de més de 150 contribucions científiques en física dels làsers, aplicacions làser, detecció i metrologia òptica. El seu principal camp de recerca és la perfilometria òptica de superfícies amb tècniques confocals i interferomètriques. Actualment

és president de les empreses Innova 31, S.C.R. i Sensofar, de la qual també és soci fundador. Ha obtingut, entre d'altres, el premi Guillem Catà i el Photonics Circle of Excellence Award.

MIGUEL ÀNGEL LAGUNAS I HERNÁNDEZ (1992)

Catedràtic de Teoria del senyal i comunicacions de la Universitat Politècnica de Catalunya, per la seva important tasca docent i investigadora concretada en el processament del senyal en comunicacions. També per la seva constant dedicació a la relació Universitat-Empresa mitjançant la participació en projectes de recerca més desenvolupament.

XAVIER LLIMONA I PAGÈS (2006)

Catedràtic de Botànica per la Universitat de Barcelona. Impulsor dels estudis sobre criptogàmia, sobretot en el camp de la micologia de la regió mediterrània (fongs liquenitzats i no liquenitzats). Gran difusor dels coneixements sobre plantes no vasculars i criptogàmia, cosa que ha permès la normalització del lèxic científic d'una part important, i abans força oblidada, de la botànica. Ha estat president de la Institució Catalana d'Història Natural, la Societat Catalana de Micologia i la Sociedad Española de Lichenología. Membre de l'Institut d'Estudis Catalans i membre electe de la Reial Acadèmia de Ciències i Arts (2004). Premi Prat de la Riba i la Silver Medal de l'OPTIMA.

ANTONI LLORET I ORRIOLS (2005)

Director de recerca del Centre National de la Recherche Scientifique (CNRS) a l'École Polytechnique de Palaiseau (França) i darrerament professor del Departament de Física Aplicada i Òptica de la Universitat de Barcelona i director de l'Agrupació Euroregional de Sistemes Fotovoltaics (GESP) del Parc Científic de Barcelona, per la valuosa recerca sobre les cèl·lules solars, el desenvolupament de l'energia fotovoltaica integrada en edificis i per la seva continuada vinculació amb el país.

LLUÍS MALLART I GUIMERÀ (1995)

Doctor en Etnologia. Investigador a la Universitat Rovira i Virgili. Per les seves investigacions, dins el camp de l'antropologia africanista, en les línies de l'etnomedicina, etnobotànica i antropologia religiosa i per la seva contribució a la introducció dels estudis i recerques africanes.

JOAQUIM MALUQUER I DE MOTES (1983)

Per la seva important tasca de prehistoriador i arqueòleg, les seves valentes iniciatives a favor de la renovació del nostre ensenyament universitari i la seva eficaç contribució a donar un contingut a la nostra autonomia cultural.

JOAQUIM MALUQUER I NICOLAU (1983)

Per la seva tasca d'iniciador i destacat conreador de l'herpetologia a Catalunya, a la qual ha fet valuoses aportacions, i per la seva col·laboració en la Institució Catalana d'Història Natural i en la Junta de Ciències Naturals, bases del redreçament dels estudis de les ciències de la natura entre nosaltres.

RAMON MARGALEF I LÓPEZ (1982)

Per la seva important contribució a la fonamentació de l'ecologia teòrica.

ABEL MARINÉ I FONT (2001)

Catedràtic de Nutrició i Bromatologia de la Facultat de Farmàcia de la Universitat de Barcelona. Per les seves contribucions científiques en les ciències dels aliments i l'alimentació, en el si del Grup de Recerca d'Amines Biògenes, Poliamines i Estabilitat d'Aliments del Departament de Nutrició i Bromatologia de la Universitat de Barcelona, i per les seves tasques de gestió de la recerca i de divulgació científica.

MANUEL MARTÍ I RECOBER (1992)

Catedràtic d'Estadística i investigació operativa de la Universitat Politècnica de Catalunya, per la seva valuosa aportació a l'aplicació de la informàtica en l'anàlisi estadística, tant teòrica com aplicada.

ANDREU MAS-COLELL (1989)

Doctor en Ciències Econòmiques, per la seva valuosa tasca docent com a professor a la Universitat de Harvard, per la seva dedicació a la divulgació dels temes econòmics i per la seva meritòria tasca en el camp de les investigacions econòmiques.

JOAN MASSAGUÉ I SOLÉ (1993)

Director de recerca al Sloan-Kettering Cancer Center de Nova York, per les seves aportacions al coneixement de les bases moleculars i genètiques de la proliferació cel·lular.

CARLES MIRAVITLLES I TORRAS (1992)

Doctor en Farmàcia. Professor d'Investigació del Consell Superior d'Investigacions Científiques, per la seva dedicació a l'estudi dels nous materials i per les seves aportacions en el camp de la cristal·lografia.

JOAN MODOLELL I MAINOU (1996)

Professor d'investigació del Consell Superior d'Investigacions Científiques. Per la seva tasca de recerca en Biologia Molecular i del Desenvolu-

pament, en especial la formació de patrons morfològics i el descobriment dels gens proneurals i la seva funció rectora en la formació de les cèl·lules.

JOAQUIM MOLAS I BATLLORI (2000)

Catedràtic de Literatura Catalana de la Universitat Autònoma de Barcelona (1971-1982) i de la Universitat de Barcelona (1982-2000). Pels seus treballs sobre la literatura dels segles XIX i XX, especialment en l'obra de Jacint Verdaguer, la literatura de consum i els moviments d'avantguarda.

MARIA TERESA MÓRA I AZNAR (1992)

Catedràtica de Física aplicada de la Universitat Autònoma de Barcelona, pels seus importants resultats obtinguts en la investigació de les propietats físiques dels sòlids i per les noves tècniques de processat utilitzades en l'estudi dels estats no cristal·lins.

JOAN RAMON MORANTE I LLEONART (1998)

Catedràtic d'Electrònica de la Universitat de Barcelona. Per la seva tasca docent i investigadora en el camp de les ciències per l'enginyeria, en particular en l'àrea de l'enginyeria electrònica, i per la seva contribució al desenvolupament de tècniques d'anàlisi, materials i components electrònics així com nous microsensors, actuadors i microsistemes electrònics.

ASUNCIÓN MORENO I BILBAO (2005)

Catedràtica de la Universitat Politècnica de Catalunya en l'Àrea de Teoria del Senyal i Comunicacions. Per la seva tasca en la recerca i desenvolupament de tecnologies de la parla.

MARCIAL MORENO I MAÑAS (2002)

Catedràtic de Química Orgànica a la Universitat Autònoma de Barcelona. Ha destacat per les seves contribucions en pràcticament totes les branques de la química orgànica i organometàl·lica, principalment en catàlisi per metalls de transició, per la seva tasca per enfortir les vinculacions de la universitat amb la indústria química, i pels nombrosos serveis a les administracions públiques.

JOSEP LLUÍS MORENZA I GIL (1994)

Catedràtic de Física Aplicada de la Universitat de Barcelona. Promotor i director del Laboratori de Física de Capes Fines, per la seva tasca pionera de recerca en el camp de la tecnologia dels materials en capa fina, aplicats a semiconductors, superconductors i com a recobriments d'altres materials.

MANUEL MUNDÓ I MARCET (1991)

Professor emèrit de la Universitat Autònoma de Barcelona, per la seva valuosa tasca docent i científica en el camp de la paleografia, i concretament pels seus estudis històrico-literaris de l'antiguitat i l'edat mitjana a través de fonts manuscrites, com també per recerques en lingüística i filologia medieval; en musicologia i història de l'art; en codicologia, epigrafia, diplomàtica, arxivística i bibliografia.

JORDI NADAL I OLLER (1983)

Pels seus importants estudis i docència en matèria d'història econòmica i de demografia històrica, que li han valgut col·laboracions i prestigi internacional.

JACINT NADAL I PUIGDEFÀBREGAS (1992)

Catedràtic de Biologia Animal de la Universitat de Barcelona, per la seva important tasca docent i per la científica, centrada en l'estudi de la biologia dels vertebrats al servei de la millora de la relació de l'home amb el seu entorn.

FRANCESC NAVARRO I LÓPEZ (1995)

Catedràtic de Medicina de la Universitat de Barcelona i Cap del Servei de Cardiologia de l'Hospital Clínic. Per la seva tasca docent i la seva decisiva contribució al desenvolupament de la recerca clínica al nostre país en el camp de les malalties cardiovasculars.

XAVIER OBRADORS I BERENGUER (1998)

Professor d'Investigació de l'Institut de Ciència de Materials de Barcelona del Consell Superior d'Investigacions Científiques. Per la seva tasca investigadora en el camp dels materials magnètics i superconductors i pels seus esforços a desenvolupar i difondre les noves tecnologies elèctriques i electròniques basades en aquests materials.

JOSEP O'CALLAGHAN I MARTÍNEZ (1984)

Pels seus estudis i publicacions sobre la Bíblia, la papirologia i la paleografia gregues, per la seva docència universitària i per la fundació a Sant Cugat del Vallès d'un Seminari de Papirologia amb un fons de més de 2.000 papirs.

SANTIAGO OLIVELLA I NEL·LO (1998)

Professor d'Investigació del Consell Superior d'Investigacions Científiques i director del Centre Especial de Recerca en Química Teòrica de la Universitat de Barcelona. Per la seva decisiva contribució al desenvolupament de la química teòrica.

lupament de la química teòrica a Catalunya i per la seva valuosa tasca docent i de recerca en el camp de l'estructura electrònica i reactivitat de les molècules orgàniques, que li ha valgut reconeixement i prestigi internacional.

EUGENIO OÑATE IBÁÑEZ DE NAVARRA (1989)

Catedràtic de Mecànica de Medis Continus i Teoria d'Estructures, per la seva valuosa tasca docent i per la seva tasca científica en el camp dels mètodes numèrics per a càlcul i dissenys en enginyeria, que l'ha portat a la vicepresidència executiva del Centre Internacional de Mètodes Numèrics en Enginyeria i a ser membre de nombroses i significatives societats internacionals especialitzades en aquest camp.

JOAN ORÓ I FLORENSA (1982)

Per les seves aportacions en el camp de la química prebiològica.

MONTserrat PAGÈS I TORRENS (2005)

Professora d'investigació de l'Institut de Biologia Molecular de Barcelona del CSIC. Per la seva contribució al coneixement dels mecanismes de resistència de les plantes a la sequera, mitjançant la identificació de gens de resposta a la dessecació i el desenvolupament de noves eines de genètica molecular per la millora dels conreus en zones àrides.

JAUME PALAU I ALBET (1986)

Doctor en Ciències Químiques, per la seva important contribució al desenvolupament de la biologia molecular a Catalunya i pels seus treballs sobre l'estructura de la cromatina i l'aïllament de gens de plantes.

RAMON PALLÀS I ARENY (2002)

Catedràtic del Departament d'Enginyeria Electrònica a l'Escola Politècnica Superior de Castelldefels de la Universitat Politècnica de Catalunya, per la seva tasca acadèmica i per les seves aportacions científiques a la instrumentació electrònica i mèdica, especialment als sensors i les seves interfícies electròniques.

PERE DE PALOL I SALELLES (1989)

Professor emèrit de la Universitat de Barcelona, per la seva important tasca docent com a catedràtic d'Arqueologia i per la seva valuosa tasca d'investigació en el camp de l'arqueologia paleocristiana com a director de l'Institut d'Arqueologia i Prehistòria de la Universitat de Barcelona, com també per la seva decisiva contribució a la trobada i estudi del tresor visigòtic del Bovalar.

RAMON PARÉS I FARRÀS (1986)

Catedràtic de Microbiologia, per la seva destacada labor investigadora de la microbiologia de la contaminació.

ÀNGELS PASCUAL DE SANS (2005)

Llicenciada en Ciències, doctora en Economia i catedràtica de Geografia Humana de la Universitat Autònoma de Barcelona. Ha aplicat la seva activitat de recerca en l'àrea de població, especialment en temes relacionats amb l'assentament de la població, la mobilitat espacial i les migracions. Dirigeix el Grup de Recerca sobre Migracions (GRM) en el Departament de Geografia de la UAB. La docència s'ha centrat en la metodologia de la recerca en ciències socials.

PERE PASCUAL I DE SANS (1986)

Per les seves investigacions sobre múltiples aspectes fenomenològics de les partícules elementals, sobre interaccions dèbils i simètriques, i per la seva contribució pel que fa a les regles de suma en la cronodinàmica.

RAMON PASCUAL I DE SANS (1991)

Catedràtic de Física Teòrica de la Universitat Autònoma de Barcelona, per la seva contribució a la docència en l'àrea de la física teòrica de partícules elementals i per la seva valuosa tasca en les activitats científiques relacionades amb aquests estudis.

JORDI PASCUAL I GAINZA (1997)

Catedràtic de Física Aplicada de la Universitat Autònoma de Barcelona. Per la seva tasca acadèmica, per les contribucions a la física de l'estat sòlid; en particular, l'estudi espectroscòpic dels estats electrònics i de vibració dels semiconductors, i també per l'activitat formativa i organitzativa associada a aquestes investigacions.

ÁNGEL PELLICER I GARRIDO (1994)

Doctor en Medicina. Professor del Departament de Patologia de la New York University Medical School, per la seva tasca de recerca centrada en el desenvolupament de les tècniques que han possibilitat la transferència gènica utilitzant ADN cel·lular i, subsegüentment, el seu ús per a l'aïllament i caracterització d'oncògens.

JOSEP PERARNAU I ESPELT (1997)

Professor Ordinari de la Facultat de Teologia de Catalunya i director del Seminari de Teologia als Països Catalans en la mateixa facultat; professor de l'Istituto Superiore di Studi Medievali, de Roma. Per les seves investi-

gacions a l'entorn de manuscrits amb obres d'autors catalans medievals en arxius i biblioteques europees, moltes de les quals han estat publicades en els disset volums de l'"Arxiu de Textos Catalans Antics".

CARLES PERELLÓ I VALLS (2002)

Catedràtic de matemàtica aplicada a la Universitat Autònoma de Barcelona. Aquest destacable enginyer i matemàtic format a Mèxic i als Estats Units d'Amèrica ha impulsat els estudis de sistemes dinàmics i d'equacions en derivades parcials a Catalunya, on ha contribuït a crear una escola de recerca sobre aquests temes.

MIQUEL ÀNGEL PERICÀS I BRONDO (2005)

Catedràtic de Química Orgànica a la Universitat de Barcelona i director de l'Institut Català d'Investigació Química. Les seves línies de treball són: el disseny i la síntesi de lligands modulars per a la catàlisi enantioselectiva amb interès pràctic, l'estudi d'aspectes sintètics i mecanístics de la reacció de Pauson-Khand i la síntesi i les aplicacions de nanopartícules metàl·liques.

JOAN PRAT I CARÓS (2003)

Doctor en Filosofia i catedràtic d'Antropologia Social de la Universitat Rovira i Virgili, per la seva recerca sobre la cultura popular catalana, l'etnologia dels pobles de l'Estat espanyol i la docència i recerca a l'entorn de la mitologia, el simbolisme i les formes variades de religió i visió del món.

ANTONI PREVOSTI I PELEGRÍN (1989)

Professor emèrit de la Universitat de Barcelona, per la seva contribució a la introducció de la genètica a les nostres universitats, per la seva decisiva tasca docent en el camp de l'estudi i la difusió de l'evolució biològica, i també per les seves investigacions en les línies de la genètica de poblacions i de la genètica evolutiva, especialment l'estudi de l'evolució de poblacions colonitzadores.

FRANCESC PUCHAL I MAS (1998)

Catedràtic de Patologia i Producció Animals de la Universitat Autònoma de Barcelona. Per la seva tasca acadèmica i contribució a la creació de la Facultat de Veterinària de Barcelona, i en el desenvolupament de la moderna tecnologia alimentària en les indústries de l'alimentació i nutrició animal, implantació dels nous sistemes de formulació en producció de pinsos i en la recerca i aplicació d'additius alimentaris en producció animal.

PERE PUIGDOMÈNECH I ROSELL (1992)

Doctor en Biologia. Professor d'Investigació del Consell Superior d'Investigacions Científiques, per la seva important tasca de recerca desenvolupada al Centre d'Investigació i Desenvolupament del Consell Superior d'Investigacions Científiques i per la seva decisiva contribució al desenvolupament de la biotecnologia en el camp de la genètica vegetal.

LLUÍS PUIGJANER I CORBELLA (1994)

Doctor en enginyeria industrial i catedràtic de la Universitat Politècnica de Catalunya, per les seves significatives aportacions a la modelització i optimització dins l'àrea d'enginyeria química i de l'estructura macromolecular utilitzant tècniques de computació digital.

RICARD PUJOL I BORRELL (1995)

Doctor en Medicina. Catedràtic d'Immunologia de la Universitat Autònoma de Barcelona i Cap d'Immunologia de l'Hospital Universitari Germans Trias i Pujol. Per la seva tasca de recerca que ha establert un grup capdavanter en els camps d'autoimmunitat i tolerància.

AGUSTÍ PUMAROLA I BUSQUETS (1983)

Per les seves recerques, especialment sobre les leptospirosis, el virus de la poliomièlitis i les virosis respiratòries, per la seva docència i per la seva tasca en la direcció del seu laboratori, reconegut per l'OMS com a "Centre Nacional de la Grip".

JOAN RAMON I TORRES (2005)

Doctor en Geografia i Història. Tècnic de patrimoni històric i responsable de l'Àrea d'Arqueologia al Consell d'Eivissa i Formentera, ha dirigit nombrosos projectes d'excavació arqueològica i d'investigació a les illes Pitiüses i a Andalusia, i ha col·laborat en treballs al nord d'Àfrica. És especialista en l'època feniciopúnica i també ha treballat en arqueologia romana, tardoantiga i medieval.

ROGER H. RANGEL (2006)

Doctor en Enginyeria Mecànica per la University of California, Berkeley. És cap del Departament d'Enginyeria Mecànica i Aeroespacial de la University of California, Irvine. Ha publicat més de 150 articles en revistes i ha fet importants contribucions per millorar la comprensió de la mecànica de fluids i els processos de transport en sistemes multifase dispersos, entre els quals destaquen el flux de partícules i els esprais, amb aplicacions en àrees com la ciència de materials i els sistemes de combustió. Des de 1995 dirigeix els programes de beques Balsells-Generalitat de

Catalunya i d'Innovació en Enginyeria Califòrnia-Catalunya a la Universitat of California, Irvine, havent coordinat les activitats de més de seixanta estudiants catalans d'enginyeria i supervisat projectes de col·laboració impulsats pel Programa d'Innovació en Enginyeria Califòrnia-Catalunya. Des del 2005 és l'investigador principal de l'Aliança Califòrnia-Catalunya per a la ciència i l'enginyeria de la miniaturització, finançat per la National Science Foundation.

ENRIC RAS I OLIVA (1986)

Per la seva destacada tasca docent en l'àmbit de l'electrotècnica des de la seva càtedra de l'Escola Superior d'Enginyers Industrials de Barcelona, i per la seva activitat acadèmica.

GEMMA RAURET I DALMAU (1992)

Catedràtica de Química Analítica de la Universitat de Barcelona, per la seva important tasca investigadora en l'anàlisi química dels contaminants ambientals i per la seva contribució a la metodologia per datació per isòtops radioactius.

LLUÍS REVERT I TORRELLAS (1989)

Catedràtic de Medicina Interna i Nefrologia, per la seva valuosa tasca docent, de la qual ha estat pioner a l'Estat espanyol, per la seva meritòria tasca assistencial com a cap del Servei de Nefrologia de l'Hospital Clínic i Provincial de Barcelona, per la contribució a la difusió de l'especialitat, i per la seva dedicació a la recerca en el camp de la immunologia renal, de la hipertensió arterial i del metabolisme fosfocàlcic.

ORIOI RIBA I ARDERIU (1992)

Doctor en Geologia. Professor emèrit d'Estratigrafia de la Facultat de Geologia de la Universitat de Barcelona i membre de l'Institut d'Estudis Catalans, per la seva dedicació a la docència i les seves importants aportacions al coneixement de l'evolució geològica del nostre territori.

MANUEL RIBAS I PIERA (1992)

Catedràtic d'Urbanisme de la Universitat Politècnica de Catalunya i membre de l'Institut d'Estudis Catalans, pels seus treballs de recerca en sociologia cultural des de la perspectiva de la urbanística, i per les seves aportacions al disseny de l'espai públic en la ciutat del futur.

GEMMA RIGAU I OLIVER (2006)

Doctora en Filologia Romànica per la Universitat de Barcelona i catedràtica de Filologia Catalana per la Universitat Autònoma de Barcelona.

Destaquen les seves aportacions a la lingüística teòrica, que van des de la lingüística del discurs fins a caracterització de l'estructura lèxica, i els seus treballs de descripció sintàctica de la llengua catalana. Els seus articles han estat publicats en revistes internacionals com ara *Linguistic Inquiry*, *Journal of Linguistics*, *Probus* i *Revue des Langues Romanes*, i en editorials com ara *Oxford University Press* o *John Benjamins*. Des del 1993 coordina el Grup de Lingüística Teòrica, grup de recerca consolidat. Membre numerària de l'Institut d'Estudis Catalans.

ANDREU RIPOLL I MUNTANER (2001)

Doctor Enginyer polítènic, especialista en temes de l'exploració de l'espai. Per la seva condició de fundador i primer director del European Astronaut Centre (EAC) a Colònia, després de participar en el programa Apol·lo de la NASA que va portar els primers homes a la Lluna. També, per ser fundador i primer director de l'Estació de Seguiment de Satèl·lits de la Agència Europea de l'Espai (ESA). Premi Ramon Llull de les Ciències. És membre de l'Acadèmia d'Enginyeria i de la International Academy of Astronautics.

MARTÍ DE RIQUER I MORERA (1983)

Per la seva valuosa tasca d'investigador i de docència universitària en temes de literatura medieval catalana, provençal i francesa, i per la seva eficaç gestió a la presidència de la Reial Acadèmia de Bones Lletres de Barcelona.

RAMON ROCA I PUIG (1984)

Per la seva destacada dedicació a l'estudi dels papirs, per la seva obra, la Fundació Sant Lluc de Papirologia de Barcelona, i per les seves publicacions de papirs clàssics, bíblics, grecs, coptes i literaris cristians.

ENCARNA ROCA I TRIAS (2002)

Catedràtica de Dret Civil de la Universitat de Barcelona, membre de l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya i de l'Institut d'Estudis Catalans. Ha desenvolupat la seva recerca en el dret civil català, fonamentalment, i en el dret de família. En ambdós camps, les seves recerques publicades constitueixen obres de referència.

JOAN RODÉS I TEIXIDOR (1989)

Catedràtic d'Hepatologia, per la seva valuosa tasca docent i editorial, per la seva tasca assistencial com a cap del Servei d'Hepatologia de l'Hospital Clínic i Provincial de Barcelona, i per la seva dedicació a la recerca en els camps de la fisiopatologia i el tractament de les malalties hepàtiques.

ROBERT RODRÍGUEZ I ROISIN (1997)

Catedràtic de Medicina de la Universitat de Barcelona. Cap del Servei de Pneumologia i Al·lèrgia Respiratòria de l'Hospital Clínic i Provincial de Barcelona. Per la seva tasca assistencial i les seves aportacions a la recerca de la fisiopatologia i biopatologia de les malalties respiratòries, molt especialment en el camp de l'intercanvi pulmonar de gasos en l'asma bronquial i la malaltia pulmonar obstructiva crònica.

IGNACIO ROMAGOSA I CLARIANA (1998)

Catedràtic del Departament de Producció Vegetal i Ciència Forestal de la Universitat de Lleida i investigador de l'Àrea de Conreus Extensius del Centre UdL-IRTA. Per la seva tasca acadèmica en la formació d'enginyers agrònoms i pels seus treballs de recerca en l'àmbit de la millora genètica vegetal, particularment en el desenvolupament i aplicació d'eines estadístiques per a l'avaluació de varietats i l'anàlisi de la interacció genotip-ambient.

JOANDOMÈNEC ROS I ARAGONÈS (2006)

Doctor en Biologia per la Universitat de Barcelona i catedràtic d'Ecologia de la Universitat de Barcelona. Ha fet recerca en ecologia marina (organismes i comunitats bentònics marins), i també en ecologia general, contaminació i conservació de la biodiversitat. Ha estat director del grup de recerca consolidat en ecologia del zoobentos marí, integrat en el Centre Especial de Recerca en Ciències del Mar (CERMAR) de la Universitat de Barcelona. Divulgador científic actiu, ha recollit la seva producció d'articles d'opinió i assaig sobre ecologia i medi ambient en diversos llibres, i ha rebut diversos premis. És membre de l'Institut d'Estudis Catalans i president de la Universitat Catalana d'Estiu.

JACINT ROS I HOMBRAVELLA (2005)

Llicenciat en Dret i doctor en Ciències Econòmiques per la Universitat de Barcelona. Catedràtic de Política Econòmica a la Universitat de Barcelona i abans a la Universitat Autònoma de Barcelona. Ha desenvolupat la seva recerca sobre l'economia catalana, la política econòmica espanyola i en el sector financer. Assessor del Centre d'Estudis i Assessorament Metal·lúrgic (CEAM) i membre de la Comissió de Política Econòmica a la Cambra de Comerç de Barcelona. Col·legiat d'honor del Col·legi d'Economistes de Catalunya.

JAUME ROTÉS I QUEROL (1991)

Consultor honorari de l'Hospital Clínic i Provincial de Barcelona, per la seva tasca docent i científica en el camp de la reumatologia clínica i particularment en la descripció de la hiperostosi anquilosant vertebral,

de la síndrome de laxitud articular i de les manifestacions psicògenes de l'aparell locomotor, i per la seva dedicació a l'assistència sanitària de les afeccions reumàtiques.

CONXITA ROYO I CALPE (2005)

Doctora Enginyera Agrònoma per la Universitat Politècnica de Catalunya, va ser la iniciadora dels programes de millora genètica de cereals d'hivern de la Generalitat. Ha estat responsable dels programes de millora genètica de triticle i de blat dur de l'IRTA. Ha coordinat diversos projectes de recerca nacionals i internacionals en l'àmbit de la millora genètica, agronomia i ecofisiologia dels cereals. Actualment coordina la Xarxa Temàtica de Blat Dur i el Programa Nacional de Millora de Blat Dur, ambdós participats per equips de recerca de diverses comunitats autònomes.

CIRIL ROZMAN I BORSTNAR (1986)

Catedràtic de Medicina Interna, per la seva important tasca d'investigació sobre hematologia i trasplantament del moll de l'os, reconeguda mundialment, i per l'impuls i la contribució a l'Escola d'Hematologia de l'Hospital Clínic i Provincial de Barcelona.

MÀRIUS RUBIRALTA I ALCANÏZ (2003)

Catedràtic de Química Orgànica de la Universitat de Barcelona, per la seva tasca docent i científica, principalment en el camp de la síntesi de productes naturals i fàrmacs piperidínics, i pel seu notable esforç en el desenvolupament de polítiques científiques innovadores i en l'estructuració i la coordinació de la recerca universitària.

JORDI SABATER I PI (2005)

Catedràtic emèrit de Psicobiologia i Primatologia de la Universitat de Barcelona. Pels seus treballs científics a l'Àfrica central dedicats al coneixement de la conducta dels grans primats africans i pel descobriment de les granotes goliat, els amfibis més grans del món, i les conductes culturals dels ximpanzés. També ha realitzat estudis de conducta de les aus indicadores de mel i estudis etnogràfics d'algunes ètnies de l'Àfrica central (fang).

JOSEP ANTONI SALVA I MIQUEL (1992)

Catedràtic de Farmacologia de la Universitat de Barcelona, pels seus treballs d'investigació en temes de farmacologia experimental i per la seva dedicació a l'estudi dels medicaments andrenèrgics, la farmacologia dels medicaments hipotensors i la terapèutica de la hipertensió.

LLUÍS ANTONI SANTALÓ I SORS (1984)

Per la seva valuosa tasca d'investigació en ciències matemàtiques i la seva dedicació a la docència universitària, que li han valgut un gran prestigi internacional com a innovador de l'ensenyament.

MARTA SANZ I SOLÉ (1998)

Catedràtica d'Estadística i Investigació Operativa a la Facultat de Matemàtiques de la Universitat de Barcelona. Per les seves contribucions científiques que se centren en l'anàlisi estocàstica, i, en particular, en l'anàlisi en l'espai de Wieber (càlcul de Malliavin) i l'estudi de les equacions diferencials i en derivades parcials estocàstiques. Ha participat activament en la formació, desenvolupament i projecció del grup de recerca en anàlisi estocàstica de Barcelona.

ANNA MARIA SASTRE I REQUENA (2003)

Catedràtica d'Enginyeria Química de la Universitat Politècnica de Catalunya, per la seva contribució a l'estudi de tècniques de separació avançades i, especialment, al desenvolupament de suports polimèrics modificats i membranes reactives aplicats a la separació selectiva d'espècies.

FRANCESC SERRA I MESTRES (1989)

Catedràtic d'Electrònica, per la seva meritòria tasca docent i per la seva activitat investigadora en la línia del disseny d'instrumentació electromèdica i en la física i la tecnologia dels dispositius electrònics semiconductors. També per la seva valuosa tasca com a director del Centre Nacional de Microelectrònica.

ANTONI SERRA I RAMONEDA (2003)

Catedràtic d'Economia de l'Empresa de la Universitat Autònoma de Barcelona, de la qual va ser rector de 1980 a 1985. És president de l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya i de la Caixa d'Estalvis de Catalunya. Ha destacat per les seves aportacions acadèmiques en els camps de l'economia empresarial i financera i per la intensa tasca duta a terme per enfortir els lligams entre universitat i empresa a Catalunya.

FÈLIX SERRATOSA I PALET (1992)

Doctor en Ciències Químiques. Professor d'Investigació del Consell Superior d'Investigacions Científiques, per la seva tasca científica desenvolupada al Consell Superior d'Investigacions Científiques i a la Universitat de Barcelona, i pel seu treball, tant pedagògic com de recerca, emmarcat en el camp de la metodologia de la síntesi orgànica.

MIQUEL SIGUAN I SOLER (2005)

Catedràtic de Psicologia de la Universitat de Barcelona va organitzar l'ensenyament universitari d'aquesta matèria com a llicenciatura i va contribuir a crear-ne la facultat. L'any 1969 es va fer càrrec de la direcció de l'Institut de Ciències de l'Educació de la mateixa Universitat, a través del qual va contribuir a introduir el català a l'ensenyament. La seva recerca s'ha centrat en la psicologia i la sociologia del llenguatge i, molt especialment, en el bilingüisme i les situacions de llengües de contacte.

CARLES SIMÓ I TORRES (1994)

Catedràtic de Matemàtica Aplicada de la Universitat de Barcelona, per les seves contribucions a la teoria dels sistemes dinàmics, especialment en sistemes hamiltonians, dissipatius, mecànica celest i les seves aplicacions.

JOAN SOLÀ I CORTASSA (2003)

Catedràtic del Departament de Filologia Catalana de la Universitat de Barcelona i membre de l'Institut d'Estudis Catalans, per la seva tasca de recerca sincrònica i diacrònica en la llengua catalana, per una persistent labor social de divulgació dels coneixements sobre aquesta llengua i, particularment, per la seva llarga trajectòria en la direcció de projectes de recerca en equip.

IGNASI DE SOLÀ-MORALES I RUBIÓ (1994)

Catedràtic de Composició Arquitectònica de la Universitat Politècnica de Catalunya, per la seva contribució al coneixement de l'arquitectura dels segles XIX i XX i per la rehabilitació del patrimoni monumental.

MANUEL DE SOLÀ-MORALES I RUBIÓ (2000)

Catedràtic d'Urbanisme de la Universitat Politècnica de Catalunya. Per la seva extraordinària tasca docent i investigadora, des de la fundació l'any 1968 del Laboratori d'Urbanisme de Barcelona, que s'ha traduït en la formació d'una jornada de professors i professionals en el camp de l'urbanisme que està a la base del prestigi internacional de l'Escola d'Arquitectura de Barcelona i de la transformació urbanística de la ciutat.

XAVIER SOLANS I HUGUET (1997)

Catedràtic de Cristal·lografia i Mineralogia de la Universitat de Barcelona. Per la seva tasca docent i investigadora en la cristal·lografia i per les seves contribucions al desenvolupament de la física, la química i la ciència dels materials, aplicant tècniques de difracció de raigs-X.

FRANCESC SOLÉ I PARELLADA (2006)

Doctor Enginyer Industrial i llicenciat en Ciències Econòmiques. Catedràtic d'Organització d'Empreses de la Universitat Politècnica de Catalunya. Director del programa Innova, de la càtedra UNESCO de direcció d'universitats, i vicepresident de la Fundació Conocimiento y Desarrollo. Destaca fonamentalment per la seva trajectòria acadèmica i els seus treballs de recerca i transferència en els camps de l'economia del canvi tecnològic i de l'economia de la formació i per la seva tasca pionera i sostinguda en l'impuls i difusió de la innovació tecnològica, de la gestió de les universitats, de la gestió dels sistemes educatius, de la incorporació de la dona a la tecnologia i de la valorització de la recerca, la transferència i l'esperit emprenedor a la universitat.

JOAN ANTONI SUBIRANA I TORRENT (1986)

Catedràtic de l'Escola d'Enginyers Industrials de Barcelona, per la seva important contribució a l'estudi dels polímers i el desenvolupament de la biologia molecular a Catalunya, i pels seus treballs sobre l'estructura de la cromatina.

ROLF TARRACH I SIEGEL (1996)

Catedràtic de Física Teòrica de la Universitat de Barcelona. Per la seva tasca acadèmica, per les contribucions a la teoria quàntica de camps i en particular a la teoria de les interaccions fortes de les partícules elementals, i també per l'activitat formativa, divulgativa i organitzativa associades a aquestes investigacions.

JAVIER TEJADA I PALACIOS (1993)

Catedràtic de la Universitat de Barcelona, per les seves importants contribucions en la investigació de les propietats magnètiques dels sòlids i, especialment, dels fenòmens de superfície.

JAUME ANTONI TERRADAS I SERRA (1992)

Doctor en Biologia. Catedràtic d'Ecologia de la Universitat Autònoma de Barcelona, per la seva contribució al desenvolupament de l'ecologia en l'àmbit dels ecosistemes fonamentals terrestres, en els seus aspectes estructurals, funcionals i d'utilització per l'home, i en el de les aplicacions forestals.

JOSEP MARIA TERRICABRAS I NOGUERAS (2000)

Catedràtic de Filosofia de la Universitat de Girona, membre de l'Institut d'Estudis Catalans i director de la Càtedra Ferrater Mora de Pensament Contemporani de la mateixa universitat. Per les seves contribucions en algunes de les àrees més dinàmiques de la filosofia contemporània, par-

ticularment en filosofia del llenguatge, teoria del coneixement, lògica i ètica, i per la preparació de textos de referència per a la investigació i per a la docència.

GEZA TOLNAY WINTERNITZ (1984)

Per la introducció de noves tècniques de fabricació d'adobs de pells que han renovat aquesta indústria, i per la seva eficaç gestió de suport tecnològic des de la presidència de l'Asociación Química Española de la Industria del Cuero (AQEIC).

CARME TORRAS I GENÍS (2000)

Professora d'Investigació de l'Institut de Robòtica i Informàtica Industrial (CSIC-UPC). Per la seva tasca de recerca en models neuronals d'aprenentatge i tècniques de raonament geomètric, que ha trobat aplicació industrial en cinemàtica i planificació de moviments, així com per la seva dedicació a la formació de personal investigador en aquests temes.

ENRIC TRILLAS I RUIZ (2000)

Catedràtic del Departament d'Intel·ligència Artificial de la Universitat Politècnica de Madrid. Per les seves contribucions a l'estudi dels models de connectives, condicionals i indistingibilitats en el camp de la lògica borrosa tècnica, i per ésser l'iniciador, en els anys en què fou catedràtic de la Universitat Politècnica de Catalunya, de la que és coneguda arreu com a Escola Espanyola de Lògica Borrosa.

MERCÈ UNZETA I LÓPEZ (2006)

Doctora en Ciències Químiques per la Universitat de Barcelona i professora titular del Departament de Bioquímica i Biologia Molecular de la Facultat de Medicina de la Universitat Autònoma de Barcelona. Actualment és vicerectora de relacions internacionals i cooperació de la Universitat Autònoma de Barcelona. La seva contribució al camp de la recerca biomèdica ha estat relacionada amb l'estudi i caracterització de diferents oxidases i la seva implicació en les malalties neurodegeneratives com agents generadors d'estrès oxidatiu. Ha treballat en el disseny i avaluació biològica de noves molècules com agents moduladors de les oxidases i la seva aplicació terapèutica en el tractament de les malalties de Parkinson i Alzheimer.

MARIA JESÚS URIZ I LESPE (2005)

Professora d'investigació del Consell Superior d'Investigacions Científiques. Directora del Departament d'Ecologia Bentònica del Centre d'Estudis Avançats de Blanes. Per la seva carrera investigadora en ecolo-

gia del bentos marí, amb la introducció de nous enfocaments als estudis de biomarcadors de contaminació, dispersió larvària i biomineralització en las esponges i, en particular, per les seves rellevants aportacions en el camp de l'ecologia química marina aplicades a l'obtenció de nous medicaments anticancerígens d'origen marí.

MATEO VALERO I CORTÉS (1993)

Catedràtic de la Universitat Politècnica de Catalunya i director del Centre Europeu de Paral·lelisme de Barcelona, pels seus treballs de recerca en el camp dels supercomputadors paral·lels, específicament en xarxes d'interconnexió, disseny i avaluació d'arquitectures i optimització d'algorismes numèrics.

CARLES VALLBONA I CALBO (1991)

Catedràtic de Medicina Comunitària al Baylor College of Medicine de la Universitat de Houston (Texas, Estat Units), per la seva valuosa tasca docent de recerca en el camp de la informàtica mèdica i en el control de la hipertensió i de la diabetis a nivell comunitari.

ANNA VEIGA I LLUCH (2005)

Doctora en Ciències Biològiques per la Universitat Autònoma de Barcelona. Especialista en reproducció humana i tècniques de reproducció assistida. Directora científica del Servei de Medicina de la Reproducció de l'Institut Universitari Dexeus. Directora del banc de cèl·lules mare del Centre de Medicina Regenerativa de Barcelona. Per les seves aportacions en el camp de l'embriologia humana (fecundació i desenvolupament embrionari precoç), metodologies de cultiu i d'embrions in vitro, genètica i reproducció, diagnòstic preimplantacional d'anomalies cromosòmiques en embrions, tècniques de congelació de teixit ovàric, gàmetes i embrions preimplantacionals.

MARTÍ VERGÉS I TRIAS (1995)

Professor titular de la Universitat Politècnica de Catalunya. Per la seva contribució a la informàtica universitària i a la introducció de la informàtica educativa en els ensenyaments primari i secundari.

JOAN VERNET I GINÉS (1984)

Pels seus estudis especialitzats del món àrab i de l'evolució de la ciència medieval -especialment l'astronomia i cartografia nàutica- i la renaixentista, i per la seva tasca a l'Acadèmia de Bones Lletres de Barcelona i a l'Académie Internationale d'Histoire des Sciences de Paris, de la qual ha estat president.

LLUÍS VICTORI I COMPANYYS (1998)

Catedràtic de Química Inorgànica a l'Institut Químic de Sarrià, Universitat Ramon Llull. Per la seva tasca en l'aplicació de les tècniques electroquímiques de corrent continu i altern al control del comportament de diferents aliatges metàl·lics en medis industrials; en concret, en l'aplicació d'aquestes tècniques a l'estudi del comportament de nous materials per a mantenir en condicions òptimes de qualitat, de durada i de seguretat els diferents circuits de les centrals nuclears a Catalunya i arreu de l'Estat espanyol.

JOSEP VIGO I BONADA (1993)

Catedràtic de la Universitat de Barcelona, per la seva important tasca d'estudi de la cartografia de la vegetació i la flora dels Països Catalans.

JOAN VILA I VALENTÍ (1986)

Catedràtic de Geografia de la Universitat de Barcelona, vicepresident del Comitè Espanyol de Geografia i de la Unió Geogràfica Internacional, per la tasca docent i de recerca en el camp de la geografia.

MIQUEL VILARDELL I TARRÉS (1996)

Catedràtic de Medicina Interna de la Universitat Autònoma de Barcelona. Per la seva tasca docent i assistencial com a cap del Servei de Medicina Interna de l'Hospital Vall d'Hebron, per la contribució a l'organització i difusió de la immunologia clínica i geriatria; també per les aportacions a la recerca en el camp de les malalties sistèmiques i autoimmunes.

JUAN JOSÉ VILLANUEVA I PIPAÓN (1997)

Catedràtic del Departament d'Informàtica de la Universitat Autònoma de Barcelona. Per la seva tasca acadèmica i de recerca en l'àmbit de la visió per computador i per la iniciativa de creació i posterior direcció del Centre de Visió per Computador, com un model mixt de recerca, innovació i transferència tecnològica.

CARMINA VIRGILI I RODON (1986)

Per la seva valuosa tasca d'investigadora, per la seva animosa docència universitària en geologia i estratigrafia i per la seva eficaç gestió com a membre fundadora del Grupo Español de Sedimentología i del Grup Mesozoic.

JORDI VIVES I PUIGGRÓS (1993)

Cap del Servei d'Immunologia de l'Hospital Clínic, pels seus estudis pioners en el camp de la immunologia del trasplantament i de les interaccions cel·lulars en el sistema immune.

XAVIER VIVES I TORRENTS (2001)

Professor d'Economia i Finances d'INSEAD, París, i Professor d'Investigació (en excedència) del CSIC. Per les seves contribucions científiques d'abast internacional en els camps de l'economia industrial, l'economia de la informació i l'economia financera, i per la seva tasca com a promotor de la recerca en economia a Catalunya.

SOLEDAD WOESSNER I CASAS (1994)

Doctora en Medicina i Cirurgia. Cap del Servei de Citologia Hematològica de l'Hospital Central de l'Aliança de Barcelona, per les seves contribucions en el camp de la citologia hematològica aplicades al diagnòstic.

PLAQUES “NARCÍS MONTURIOL”

INSTITUCIÓ CATALANA D’HISTÒRIA NATURAL (IEC) (1983)

Perquè, des de la seva fundació l’any 1899, ha contribuït decisivament al progrés de les ciències de la natura a Catalunya, plasmat en nombroses publicacions en les quals el català s’emprà per primera vegada de manera sistemàtica com a llengua científica.

INSTITUT QUÍMIC DE SARRIÀ (1983)

Perquè, des de la seva fundació l’any 1916, ha contribuït poderosament i continuadament a la investigació i l’ensenyament de la química teòrica i pràctica i a la formació de tècnics que han ajudat a enlairar el nivell de la indústria química catalana.

OBSERVATORI DE L’EBRE (1984)

Perquè, des de la seva fundació l’any 1904, ha contribuït de manera important al progrés de la recerca científica, dedicat a l’estudi de la influència de l’activitat solar sobre els fenòmens geofísics i els de l’atmosfera.

ACADÈMIA DE CIÈNCIES MÈDIQUES DE CATALUNYA I BALEARS (1986)

Perquè, des de la seva fundació l’any 1877, s’ha significat com una institució aglutinadora de corrents científics moderns en l’àmbit de la medicina catalana, contribuint a la formació de professionals i a la promoció de la investigació científica en el camp sanitari.

EQUIP DE TRASPLANTAMENT CARDÍAC DE L’HOSPITAL DE LA SANTA CREU I SANT PAU (1986)

Pel seu treball, basat en un domini de les tècniques quirúrgiques, rigorós i encertat, que ha contribuït al prestigi de la medicina catalana.

EQUIP DE TRASPLANTAMENT DE FETGE DE L’HOSPITAL INFANTIL DE LA CIUTAT SANITÀRIA DE LA VALL D’HEBRON (1986)

Pel seu entusiasme en la posada en marxa del trasplantament pediàtric al nostre país, del qual és pioner a l’Estat espanyol, i per la seva dedicació i els excel·lents resultats obtinguts en aquest camp.

MUSEU DE LA CIÈNCIA DE LA FUNDACIÓ “LA CAIXA” (1986)

Perquè, des de la seva creació l'any 1980, la seva tasca primordial ha estat centrada en la divulgació de les ciències físiques, sobre les quals ha realitzat una important funció didàctica.

LABORATORI MUNICIPAL DE BARCELONA (1991)

Per la seva valuosa tasca, des del 1887, en el camp de la recerca de la salut pública, i concretament en les àrees referides a programes sectorials de millora de la qualitat ambiental i de control dels aliments, tant des del vessant químic com del microbiològic, i com a reconeixement a tots aquells professionals que han dut a terme i duen a terme en aquest centre la seva tasca científica.

UNITAT DE TRASPLANTAMENT HEPÀTIC DE L'HOSPITAL CLÍNIC (1991)

Unitat mèdico-quirúrgica creada l'any 1972 que porta a terme el programa de trasplantament hepàtic des del 1983. Per la seva valuosa tasca, tant assistencial com investigadora, que duu a terme un equip multidisciplinari integrat per hepatòlegs, cirurgians, anestesiolòlegs, hemoterapeutes, infermeres i personal auxiliar, amb uns resultats de gran eficàcia i valoració a nivell europeu.

INSTITUT DE TECNOLOGIA DE LA CONSTRUCCIÓ DE CATALUNYA (ITEC) (1991)

Institut creat l'any 1978, per la seva valuosa tasca adreçada a treballar per la millora constant del producte final construït, tant en el camp de l'enginyeria civil com de l'edificació, concretada en l'elaboració d'eines, mètodes i recomanacions adients, i per l'elaboració i gestió de projectes destacats, com ara el sistema d'informació sobre elements constructius i la metodologia per al seguiment dels paràmetres de qualitat de cost i de temps en projectes i obres.

INSTITUT DE BOTÀNICA DE BARCELONA (1992)

Institució que, des de la seva inauguració l'any 1935, ha contribuït de manera destacada al coneixement de la botànica dels Països Catalans posant a l'abast dels estudiosos els seus laboratoris, el seu arxiu i, molt especialment, el seu importantíssim herbari, i per la seva valuosa tasca com a centre d'investigació i de divulgació de la recerca.

INSTITUT DE PALEONTOLOGIA MIQUEL CRUSAFONT DE SABADELL (1992)

Per la seva destacada tasca d'investigació de la valuosa riquesa paleontològica de la comarca del Vallès, per l'impuls donat a l'estudi dels

mamífers del Terciari i del Quaternari ibèrics i per la seva important contribució a la divulgació del coneixement de la Catalunya prehistòrica.

FUNDACIÓ PUIGVERT (1992)

En reconeixement de la tasca realitzada en els camps de la docència i investigació pel perfeccionament de les ciències mèdiques que desenvolupen l'estudi i el tractament de les patologies urològiques i que, entre altres, han donat com a resultat la definició d'un inhibidor efectiu del creixement dels càlculs renals d'origen infecciosos que constitueix l'obertura de noves vies per al seu tractament.

OBSERVATORI FABRA (1992)

Institució científica fundada per iniciativa de la Reial Acadèmia de Ciències i Arts de Barcelona i inaugurada l'any 1904, en reconeixement a la constància i l'antiguitat de la seva dedicació que l'han fet mereixedora de la consideració internacional que han rebut els estudis i descobertes dutes a terme a les seves seccions d'Astronomia, de Sismologia i de Meteorologia.

INSTITUT CATALÀ DE TECNOLOGIA (1993)

En reconeixement a la important tasca d'informació i promoció de noves tecnologies a les empreses.

FUNDACIÓ JAUME BOFILL (1993)

En reconeixement de la seva llarga trajectòria de promoció dels estudis en ciències socials amb especial referència a aquells problemes que afecten la societat catalana.

INSTITUT DE RECERCA I TECNOLOGIA AGROALIMENTÀRIES (IRTA) (1995)

Institut que, des de la seva creació a 1985 com a empresa pública de la Generalitat de Catalunya, ha destacat per la seva vocació vers l'aplegament, coordinació i concentració d'esforços provinents de diferents àmbits públics i privats, amb el comú objectiu d'innovació, a través de la recerca científica i la transferència tecnològica, en l'àmbit de l'agricultura, la ramaderia i la indústria agroalimentària.

CENTRE NACIONAL DE MICROELECTRÒNICA-INSTITUT DE MICROELECTRÒNICA DE BARCELONA (IMB) (1996)

Per la seva destacada tasca d'investigació i desenvolupament realitzada en el camp de la microelectrònica, especialment en el disseny i fabricació de xips de silici, micro sistemes, mòduls multi-xip i dispositius de potèn-

cia destinats a aplicacions biomèdiques, robòtiques, domòtiques i a les comunicacions. Per l'impuls en la tasca d'introduir microelectrònica en els productes industrials. Com a reconeixement a la tasca de formació avançada impartida tant al món acadèmic com a l'industrial.

MUSEU DE LA CIÈNCIA I DE LA TÈCNICA DE CATALUNYA (1996)

Institució que des de la seva creació ha contribuït de manera decisiva al coneixement i a la preservació del patrimoni industrial de Catalunya i ha realitzat una tasca important en la difusió dels coneixements de la ciència i de la tècnica.

SERVEIS CIENTIFICOTÈCNICS DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA (1996)

Centre de la Universitat de Barcelona que des de la seva creació ha donat suport activament i de manera eficaç a la recerca del nostre país, col·laborant amb un gran nombre d'investigadors tant de la pròpia universitat com d'altres organismes públics i de l'empresa privada.

CENTRE INTERNACIONAL DE MÈTODES NUMÈRICS EN ENGINYERIA (CIMNE) (1998)

Per la seva contribució al desenvolupament de nous mètodes per l'anàlisi i el disseny de productes i processos en enginyeria. Per l'impuls a la col·laboració entre el món de la recerca i el món industrial. Com a reconeixement a la tasca de formació avançada i a la promoció de la ciència i la tècnica en l'àmbit internacional.

CENTRE DE RECERCA ECOLÒGICA I APLICACIONS FORESTALS (CREAF) (1998)

Per les seves contribucions en investigació bàsica i aplicada en ecologia terrestre que han permès augmentar el coneixement sobre els ecosistemes mediterranis i generar eines conceptuals i metodològiques per a millorar la gestió del medi natural i rural.

INSTITUT DE FÍSICA D'ALTES ENERGIES (2000)

Per la seva tasca en l'impuls donat a la recerca en Física d'Altes Energies a Catalunya i, especialment, per la implantació de la seva vessant experimental, mitjançant la participació a l'experiment ALEPH, on s'ha pogut determinar, entre altres coses, el nombre de famílies de neutrons existents a la natura.

CENTRE DE RECERCA MATEMÀTICA (2000)

Institut de recerca que, des de la seva creació l'any 1984 per l'Institut

d'Estudis Catalans, ha dut a terme una important tasca de desenvolupament de la recerca matemàtica a Catalunya, com a centre de professors visitants i becaris postdoctorals, al servei de tots els matemàtics de les universitats catalanes, alhora que ha projectat a la comunitat internacional l'activitat científica del nostre país.

CENTRE DE SUPERCOMPUTACIÓ DE CATALUNYA (CESCA) (2001)

Consorci públic creat l'any 1991 per la Generalitat de Catalunya a través de la Fundació Catalana per a la Recerca, on participen, a més, totes les universitats públiques catalanes i el CSIC. El seu objectiu és gestionar un gran complex de sistemes de càlcul i de comunicacions per donar servei a la universitat i a la recerca, tot basant-se en tres eixos d'actuació: els serveis de supercomputació, la gestió de l'Anella Científica i del CATNIX, i la difusió dels beneficis que aquestes tecnologies aporten al desenvolupament de la Societat de la Informació i al progrés del país.

CENTRE DE VISIÓ PER COMPUTADOR (CVC) (2001)

Per les seves contribucions científiques i tecnològiques en el camp de la Visió per Computador i per haver-se constituït en un model pioner d'organització d'R+D que ha aconseguit ser un referent internacional i que fa una transferència de tecnologia eficient cap a les empreses i cap a la societat en general.

FUNDACIÓ LA MARATÓ DE TV3 (2001)

Fundació creada l'any 1996 per la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió (CCRTV) amb la intenció de fomentar i promoure la recerca científica d'excel·lència i, al mateix temps, sensibilitzar la població sobre la importància de la investigació mèdica. L'objectiu s'aconsegueix fonamentalment mitjançant la recaptació de donacions a través del programa televisiu *La Marató de TV3*, que ja ha celebrat la desena edició. En tot aquest temps, s'han repartit més de 25,5 milions d'euros (més de 4.250 milions de pessetes) entre un total de 301 projectes de recerca, que es desenvolupen en 81 centres hospitalaris i/o universitaris. Més de 1.000 investigadors s'han beneficiat directament del suport econòmic per continuar portant a terme els seus estudis.

AGRUPACIÓ ASTRONÒMICA DE SABADELL (2002)

Des de la seva fundació l'any 1960 ha contribuït decisivament al desenvolupament de l'astronomia catalana i espanyola, promovent l'associacionisme entre els aficionats i duent a terme una tasca didàctica i d'investigació amb mitjans amateurs.

SOCIETAT CATALANA DE BIOLOGIA (2002)

La Societat Catalana de Biologia és una filial de l'Institut d'Estudis Catalans que va ser fundada a finals del 1912 per tal de promoure i difondre les activitats relacionades amb la recerca en el camp de les ciències de la vida, i també la seva projecció social. En l'actualitat continua activa gràcies al dinamisme i a la col·laboració dels seus socis.

INSTITUT MUNICIPAL D'INVESTIGACIONS MÈDIQUES (IMIM) (2003)

Institut universitari dependent de l'Institut Municipal d'Assistència Sanitària adscrit a la Universitat Pompeu Fabra des de l'any 2000 (i anteriorment adscrit a la Universitat Autònoma de Barcelona des de 1993), per la destacada contribució a la recerca en biomedicina i en salut pública, a la formació de personal investigador altament qualificat i per haver desenvolupat fórmules innovadores d'organització i gestió de la recerca.

INSTITUT CARTOGRÀFIC DE CATALUNYA (2003)

Institució que des que fou creada ha contribuït decisivament a la construcció de les bases d'informació cartogràfica i geogràfica de Catalunya, de sistemes tecnològics i productius, a nombrosos projectes cartogràfics internacionals i també a la difusió del coneixement geomàtic, generant productes premiats diverses vegades en fòrums internacionals. És dipositària i estudiosa dels fons dels serveis geogràfics i cartogràfics de la Mancomunitat de Catalunya i la Generalitat Republicana.

INSTITUT UNIVERSITARI D'ESTUDIS DEL PRÒXIM ORIENT ANTIC DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA (2005)

Creat per decret de la Generalitat de Catalunya l'any 1993, ha dut a terme tasques de recerca i docència de les llengües i cultures mesopotàmiques, síries, egípcies i indoiranianes, i ha introduït l'estudi sistemàtic d'aquestes disciplines a la universitat, la qual cosa ha permès la formació d'especialistes i de doctors en aquests àmbits. Ha realitzat igualment excavacions arqueològiques a Síria i ha publicat nombroses monografies i estudis de reconegut prestigi internacional.

FUNDACIÓ JORDI GOL I GURINA (2005)

Té com a finalitat principal impulsar, promoure i desenvolupar la recerca i la formació d'investigadors en l'àmbit de l'atenció primària de salut, i la difusió dels coneixements generats per la investigació. L'Institut Català de la Salut la va crear l'any 1995. Des del seu inici s'han realitzat 225 projectes de recerca, en els quals han col·laborat 157 centres de salut de

Catalunya i més de 500 investigadors. Organitza l'activitat científica en 9 àrees de recerca en les quals destaca el lideratge de la xarxa d'activitats preventives i de promoció de la salut.

CENTRE TÈCNIC FORESTAL DE CATALUNYA (CTFC) (2006)

Creat l'any 1996 per tal de contribuir a la modernització i a la competitivitat del sector forestal i al desenvolupament sostenible del medi natural en l'àmbit mediterrani per mitjà de la recerca, la formació i la transferència de tecnologia a la societat. El CTFC és un consorci d'entitats en el qual treballen un centenar de persones i que s'estructura la seva activitat a l'entorn de quatre grans programes de treball: la gestió del medi forestal, la valoració dels programes i serveis forestals, la protecció dels recursos naturals, i la política forestal i el desenvolupament rural.

INSTITUT D'INVESTIGACIONS BIOMÈDIQUES AUGUST PI I SUNYER (IDIBAPS) (2006)

Creat l'any 1996, l'IDIBAPS és un dels motors de la recerca biomèdica catalana. Personal investigador bàsic i clínic hi treballa per donar resposta, a través de la recerca de transferència als principals reptes de la biomedicina moderna. L'IDIBAPS està integrat per l'Hospital Clínic de Barcelona, la Facultat de Medicina de la Universitat de Barcelona i l'Institut d'Investigacions Biomèdiques de Barcelona del Centre Superior d'Investigacions Científiques, i el seu objectiu és aconseguir un model de recerca que permeti un traspàs ràpid dels nous descobriments cap a la pràctica clínica. Les iniciatives divulgatives que lidera i les seves freqüents aparicions als mitjans de comunicació reforcen l'impacte de l'elevat nombre de publicacions científiques del seu personal investigador.

